

Març 1994 - Nº 143 - 150 PTA.

LLUCMAJOR

de pintes en ample

L'AJUNTAMENT ESBUCA ELS "BUNKERS" DE LA PLATJA

Els veïnats de primera línia guanyen la partida

100 cl.

25% vol.

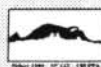
AROP
d'en
GORI
F. Vidal

Elaborado por Destilerías F. Vidal Catany, S.L. - C. San Francisco, s n.

LLUCMAJOR (MALLORCA)

Emb. 1696 - PM Reg. Ind. 75497 Elaborado en España

N.R.S.I. 30.3182 PM

Revista mensual

Dep. Leg. PM - 350 - 1.981 Any XIII

EDITA:

Obra Cultural Balear de Lluçmajor

INFORMACIÓ I PUBLICITAT:

C/ Bisbe Taixaquet, 105 (Lluçmajor)

DIRIGEIX:

Catalina Font

COL.LABOREN:

Sebastià Alzamora, Ignasi Barceló

Miquel Barcelò, Miquel Bezares

Llúcia Caldés, Celso Calviño

Francina Capellà, Miquel Cardell

Sebastià Cardell, Joan Clar

Joan Contestí, Damià Duran

Bartomeu Font, Joana Font

Catalina Garau, Maties Garcías

Antoni Ginard, Miquel Janer

Franc Jaume, Coloma Julià

Antoni Llompart, Benet Llompart

Llorenç Mascaró, Francisca Mut

Maties Mut, Miquel Mut

Guillem Oliver, Jaume Oliver

Margalida Palou, Nanda Ramon

Sebastià Rubí, Jaume Salvà

Josep Sacarès, Miquel Sbert

Tomeu Sbert, Catalina Serra

Jerònia Socias, Joan Socias

Gabriel Thomàs, Arnau Tomàs

Pere F. Torrens, Antoni Vadell

Bàrbara Verdera, Francesc Verdera

SECCIÓ ESPORTIVA:

Coordinador: Joan Quintana

Col.laboren:

Joan Jaume, Jaume Manresa

IMPRIMEIX:

L TIRRENA, S.A.

TEL: 55 52 12

C/ Pintor Joan Gris, nº 2
MANACOR

**El pensament de la Revista
s'expressa només a través
de l'Editorial**

L'arquitecte Guillem Forteza i Lluçmajor

Les referències en aquest número de "Lluçmajor de pinte en ample" a la taula rodona homenatge a l'arquitecte Guillem Forteza i Pinya (1892-1943) i la inclusió d'una valuosa entrevista a professionals de l'educació contextualitzada als anys de la Segona República, com també la gens desitjable actualitat informativa del Col·legi Públic "Rei Jaume III" per certes deficiències d'infraestructura, justifiquen, més que sobradament, una acurada reflexió i un crit d'atenció en favor de tot el conjunt institucional -públic, concertat i privat- dedicat al sistema educatiu i establert en el conjunt del nostre terme municipal.

Efectivament, al mateix temps que era recordada la relació professional de Forteza amb part de la burgesia local, es reconstruïa a l'esmentada taula rodona el fil històric, ben ple d'incidències, de la construcció a partir de l'any 1933 de Ses Escoles, institució pública adreçada a l'atenció educativa de les classes més populars.

Contrasta notablement la comparació de les grans expectatives que despetà en el seu moment la construcció d'aquell emblemàtic edifici amb el seu estat actual, pel que fa a la seva infraestructura. Però la manca de planificació o la manca d'inversions en la conversació de l'únic edifici dedicat a l'ensenyament públic a la Vila no seria el pitjor ni no pogués constituir un símptoma, greuíssim símptoma, d'una clara manca d'atenció de les diverses administracions públiques vers l'educació -i no sols vers la seva infraestructura- i la minsa valoració social que, per desgràcia general, tot allò que es relaciona amb l'educació provoca.

És cert que l'Ajuntament no té competències per a determinades actuacions i que és el Ministeri d'Educació i ciència (encara!!) el vertader gestor del sistema educatiu a casa nostra.

Però també és cert que una major sensibilitat política per part de les autoritats locals, una més viva reacció per part de tots i un més acurat seguiment de tot el fet educatiu en el conjunt del terme, no haurien permès certes situacions i esdeveniments que, dissortadament, hi ha hagut, i si no hi ha decisions ben ràpides i responsables, s'hauran de veure.

Cal expressar en veu alta algunes preguntes que remetent a responsabilitats molt compartides i, tal vegada per això, no suficientment ateses;

Qui vetla per l'educació a Lluçmajor i es preocupa per la seva qualitat?

Qui coordina els diversos nivells?

Qui dona suport i ajuda els professionals de l'educació que hi treballen?

Qui preveu les necessitats educatives a un termini mitjà o llarg?

Qualsevol persona, col·lectiu o autoritat que estigui sincerament preocupat pel futur de Lluçmajor, no pot deixar d'associar aquest futur a la qualitat de l'educació del moment present i reclamar, de part de tots, un major interès pel sistema educatiu en tots els seus nivells, des de les Cases Bressol fins a l'Educació d'Adults, amb una gran cura per l'Ensenyament primari i Secundari.

La més petita omisió en aquest sentit tendria unes conseqüències imprevisibles per al futur de Lluçmajor, entès com el conjunt de la seva vida cultural, social i econòmica.

Plenari de l'Ajuntament

S'ha aprovat el Pla de Protecció Civil

Arnau Tomàs

En el darrer plenari ordinari celebrat per l'Ajuntament de Lluçmajor el dilluns passat, entre els temes importants hi figuraven l'aprovació del compte general del pressupost de 1992 i el Pla de Protecció Civil.

Sobre el tema del Compte General del pressupost de 1992, el grup socialista va votar en contra, tot al·legant no entendre-la, i J. Monserrat va sol·licitar major claredat, "a veure si d'un cop ens assabentam del resultat". El batle va respondre que és un tema tècnic i no polític, completament transparent, encara que hi hagi dificultats de passar d'una comptabilitat de partida simple a una de doble. Els socialistes, com hem apuntat abans, votaren en contra.

Quan al Pla de Protecció Civil, que fou aprovat per unanimitat, el batle va explicar breument en què consistia i així com la coordinació i va centrar en

l'extinció d'incendis, dient que hi ha un plànol o inventari de tots els camins del terme, els plus d'aigua amb la seva capacitat, i també tots els camions cisterna, tot assegurant que és el millor pla de protecció de tota la Comunitat.

ALTRES TEMES

D'entre la resta de punts cal destacar la convalidació de despeses, a la qual cosa l'oposició va demanar major rapidesa en els pagaments, perquè hi ha "factures pendents de l'any 92".

- Nomenament del substitut del jutge de pau a favor de Miquel Font.

- Aprovació de subvencions a l'APA (4 milions) per a l'esport escolar i de 800.000 ptas. per al Challenge-Volta a Mallorca. Aquesta darrera proposta va ser votada en contra per l'oposició, tot al·legant que era excessiva si hom té en compte l'escassa repercussió i els problemes econòmics de l'Ajuntament, però va ser defensada per Rabasco, el qual va contestar que la quantitat és ridícula comparada amb la propaganda que representa per a Lluçmajor el seu nom en el Challenger.

- Declaració d'interès municipal a l'Associació Social i Cultural de la Casa Hispano-americana.

- A Urbanisme, es va aprovar la retirada d'una barrera situada en terrenys d'ús públic a l'hotel Dorada, a s'Arenal.

- I d'entre els precis, esmenes i qüestions, n'hi havé tres, d'importants, per part dels socialistes. La primera, sobre la marxa de les obres i perspectives del Polígon Industrial. El batle va respondre que existeixen 40 peticions de solars i que s'espera que quan acabi la fase, els compradors augmentin i va recordar que aquestes obres no costen res a l'Ajuntament, perquè les porta una empresa particular.

La segona petició va ser sobre la demanda de sepultures en l'ampliació del cementeri, i Gaspar Oliver va contestar que hi ha 40 peticions formulades.

I, finalment, es va demanar sobre l'estat de quebra i desmantellament del Centre de Simuladors de Vol de la "British Caledonian". Oliver va dir que dins del contratemps que suposa aquest fet, queda l'edifici, que va costar 700 milions i que "no serveix per altra cosa més que per fer les funcions de simulador de vol", per la qual cosa espera que més prest o més tard la companyia el torni posar en marxa.

VII diàlegs Fe-Ciència

El Consell de Pastoral de la parròquia de Lluçmajor ha organitzat per setena vegada els Diàlegs Fe-Ciència, els dies 10, 17 i 24 de març a les 21 h. a la Sala d'Actes de l'Ajuntament, amb el títol "Les Sectes".

El dijous, dia 10, es realitzarà la ponència "Sectes i societat avui". Per què, què són, on condueixen? a càrrec de D. Toni Bennàssar, director del C.E.M.

El dijous, dia 17, la ponència "Sectes i religió". Història de les Sectes i autocrítica, serà a càrrec de D. Pere Fullana, historiador i D. Teodor Suau, teòleg.

El dijous, dia 24, es conclouran els diàlegs amb la ponència "dinàmiques de captació". Grups i factors d'alt risc per D. Joan Bestard, sociòleg i Da. Maria Forteza, terapeuta.

Presentarà els diàlegs i les ponències D. Frederic Cardona, metge.

AUTOMÒBILS LLUCMAJOR S.L.

Ronda Ponent, 30 - Tel. 66 06 24 (Lluçmajor)

NUEVO OPEL
CORSA
MI COCHE!

VII Aniversari de la Banda de Cornetes i Tambors

El passat 4 de febrer la Banda de Cornetes i Tambors de Lluçmajor va celebrar el seu VII aniversari amb el seu padrí Tomeu Penya, el qual els va cantar les seves novetats discogràfiques i concretament "La cançó protesta". A més d'això la festa va consistir en una berenada al Restaurant Tropical, en una actuació dels pallassos "Topolino" i en el repartiment de xandalls a tots els components de la Banda, obsequi de l'Ajuntament.

Fotos Fermín

Camps de treball per a joves

L'Institut Balear de Serveis a la joventut ha organitzat una sèrie de CAMPS DE TREBALL adreçats a joves de 18 a 26 anys majoritàriament. Les ofertes són les següents:

* Sa Torrentera (Sencelles) del 25 de març al 3 d'abril. Camp de Treball de reconstrucció.

* Alberg de La Victòria (Alcúdia) del 25 de març a 3 d'abril. Camp de Treball de reconstrucció de la naturalesa.

* la Trapa (Andratx) del 4 al 10 d'abril. Camp de Treball de Reconstrucció.

* Bernardo Lagran (Euskadi) del 26 de març al 13 d'abril. Camp de treball d'Ecologia Medioambiental.

També s'ha organitzat una ruta de **TREKKING PER LA SERRA DE TRAMUNTANA** (del 4 al 10 d'abril) adreçada a joves de 18 a 22 anys.

Si voleu més informació o voleu inscriure a alguna d'aquestes activitats, vos podeu passar pel CENTRE D'INFORMACIÓ JUVENIL.

Miquel Mascaró i els pollets informàtics de "la 2"

Els seus alumnes sumen premis i prestigi a la UIB

El llucmajorer Miquel Mascaró, professor del departament d'Informàtica de la Universitat de les Illes Balears, ha vist aquest mes com un dels alumnes del **Master** que imparteix a la UIB, Jordi Moragues, ha estat guardonat amb el premi Pixel-ina al prestigiós Festival Imagina que s'ha celebrat a Montcarlo.

Mascaró, especialista en la creació de realitats virtuals i de disseny mitjançant la informàtica, és professor del Master en Imatges de Síntesi i Animació per ordinador de la UIB. Justament, un dels treballs de Miquel Mascaró ha estat seleccionat per la segona cadena de Televisió Espanyola per esser usat en la campanya d'autopromoció que emet aquesta cadena. El curtmetratge, brevíssim, dels professors Mascaró i Montesdeoca mostra un parell, és a dir 2, de pollets que s'acosten a la pantalla del televisor i, amb el bec, en rompen - aparentment- el vidre que aïlla l'espectador de la màquina.

el cinema i la publicitat són, a vuit, les principals alciacions comercials de la creació i animació d'imatges per l'ordinador, però les possibilitats d'aquesta tècnica són "infinites" segons han decaurat els professors Mascaró i Montesdeoca a la premsa.

Miquel Mascaró ha estat col·laborador d'aquesta revista. Des de molt jove ha mostrat una gran disposició pel disseny; els encapçalaments d'algunes seccions d'aquesta publicació han estat dibuixos seus.

L'Ajuntament esbuca les edificacions de la platja de s'Arenal

El consistori acata la decisió de Costes. Destinen 20 milions a la demolició

Redacció.-

L'Ajuntament de Lluçmajor ha esbucat els dos edificis que havia fet construir sobre la platja de s'Arenal. Les edificacions estaven destinades a ser un bar, una oficina de turisme i un post de la Creu Roja.

Aquests edificis s'havien construït vulnerant el dret a tenir vistes sobre la mar dels veïns de primera línia. Un grup de comerciants de la zona havia intentat impedir la construcció d'aquestes dues edificacions en va. Davant l'actitud de l'Ajuntament, van recórrer a la direcció provincial

del Ministeri d'Obres Públiques. El nou director provincial, Ramon Aguiló, va desautoritzar la manera en què s'havien realitzat les construccions i va ordenar-ne la demolició. Han hagut de passar quasi dos anys perquè l'Ajuntament, pressionat per les multes que hauria hagut de pagar, s'hagi decidit a enderrocar els edificis.

La decisió que ara s'ha aplicat se va prendre amb els vots en contra de l'ASI, que va organitzar mobilitzacions de protesta a favor dels edificis. El PP va votar a favor dels enderrocs,

tot i estar-ne en contra, per evitar un procés judicial que hauria pogut durar més de dos anys, durant els quals la imatge de la platja s'hauria degradat sense remei. Entre els partits llucmajorers, només el PSM va manifestar-se a favor dels veïns afectats i partidari de la no construcció, primer, i després de la demolició dels edificis. En canvi, el grup municipal del PSOE no ha sortit públicament en defensa del prefecte de costes Ramon Aguiló.

El gerent de l'Associació d'Hotelers de s'Arenal, Bartomeu Martí, ha declarat a la premsa que, per ventura, l'emplaçament de les instal·lacions no era l'adequat.

Per pagar l'enderrocament d'aquests edificis, que modificaven substancialment el Pla d'embelliment de s'Arenal aprovat per l'anterior consistori, l'ajuntament ha sol·licitat un crèdit extraordinari de 20 milions de pessetes, que s'afegeix al deute, ben feixuc, de la corporació. Els edificis havien estat subvencionats per la Conselleria de Turisme amb doblers del Pla d'embelliment de zones turístiques.

Fotos: C. Julià

S'Arenal

Demolició de les dues construccions del Passeig de la Platja

Aquesta fotografia data del mes de setembre de 1972. Es demanava la perllongació del carrer Cannes cap als carrers Torrent i Marineta. Ara se'n torna a parlar. (Foto Juanet)

Tomeu Sbert

Coincidint amb l'arribada de les obres de millora de primera línia, des de Can Pastilla a Son Verí, ara a la part de s'Arenal-Ciutat, lindans amb el "Torrent des Jueus", l'Ajuntament de Lluçmajor ha procedit a la demolició de les dues edificacions, no acabades, del modern Passeig de Miramar. Una, la restitució de l'antic balneari 9 i, l'altre lloc on s'havia d'instal·lar l'oficina d'informació i turisme i els serveis propis de la Creu Roja.

Mentre en un principi es comptava amb un permís, provisional, de la Prefectura de Costes, mesos després la mateixa entitat el va denegar.

Ara on havien d'estar situats els respectius serveis, es procedirà al condicionament de zona ajardinada i embelliment, mentre els pimitius projectes anomenats un; es posarà en funcionament a l'antic hotel Maracanà i l'altre a l'edifici ja existent a la cèntrica Plaça R^a Mª Cristina.

Per altra banda les actuals obres de primera línia en la zona ciutadana de s'Arenal han duit una obligada remodelació circulatoria, i amb aquesta circumstància, els carrers de la zona

lluçmajorera excessivament estrets per la circulació rodada, no han faltat trastorns, que la gent poc a poc ha acceptat de mal gust però amb submissió ja que es tracta de motius de força major.

Les majors discussions han estat, i són, l'únic sentit de circulació (baixada) de la carretera de s'Arenal a Lluçmajor, des de la mateixa platja al carrer Dragonera. Podríem dir que la zona lluçmajorera queda per ara semi-aïllada del món turístic, donat que només es té entrada directa pel carrer Marineta, estret i tort.

L'obertura del carrer Cannes cap al carrer Torrent es més necessària que mai. Fa prop d'un quart de segle ja es parlava de dita obra.

LLET I VAQUES

Poques són les indústries de la zona que no pertanyeixen al turisme, però és "Palma-Crem", de Lluçmajor afincat des de fa molts anys a s'Are-

EURO - IDIOMAS
Lluçmajor

*Apreneu idiomes amb grups molt
petits amb professors amb experiència
nadius i llicenciats*

Acadèmia d'Idiomes
Carrer Rei Jaume II, 48 Lluçmajor Tel 66 1133

nal, Damià Sastre.

La notícia està en què el ramader-hoteler Sastre va convocar una reunió a les instal·lacions del seu negoci, a la qual assistiren bon nombre de productors de llet de l'illa. Damià Sastre pretén envasar uns trenta mil litres de llet diaris, cosa que permet la seva moderna maquinària.

El que hem dit: llet i vaques.

RECITAL POÈTIC I PANCARITAT

El recital poètic habitual del Pont de ses set Boques, el dia de l'Àngel, enguany serà el vespre abans i tindrà lloc a l'antiga Capella de s'Arenal, segons va acordar la comissió organitzadora.

Així el recital és el dia 9 d'aquest mes d'abril i la diada de Pancaritat l'endemà diumenge 10, amb el programa de costum. Una festa nascuda a l'empar de la Parròquia a iniciativa, fa cinc anys, de la revista "S'Unió de s'Arenal", amb valuoses col·laboracions.

NOTÍCIES BREUS

-Entre s'Arenal, urbanitzacions i foravila, Lluçmajor contempla sobre unes cinc-centes persones dels països comunitaris i que hi resideixen quasi tot l'any.

-La numeració dels balnearis, esbucats i reconstruïts (menys el de Lluçmajor), seran enumerats des del "Torrent des Jueus" a can Pastilla. A la inversa de fins ara.

-El dia 25 de febrer de 1991 en sessió plenària de l'Ajuntament de Lluçmajor es va acordar "compromís d'obertura d'un pas de vianants des del Col·legi Antoni Roses fins al Poliesportiu de son Verí".

-La U.D. Arenal va empatar (2-2) en el seu camp (Municipal de son Verí), jugant contra el C.D. Ferreries.

-Tant per part dels Ajuntaments com de la Conselleria de Turisme es perseguiran els desmesurats renous nocturns amb més intensitat que anys enrera. Es persegueix, de bon de veres, aconseguir un turisme de

més qualitat.

-En el "Rancho Veracruz" es a celebrar la primera prova del campionat de Balears de doma vaquera (clàssica i de salts).

-El "XVIII Carnaval Platja de Palma" va comptar amb nombrosa participació. Va ser organitzat per l'Associació d'Hotelers. Foren entregats bon nombre de premis.

-El Club Ciclista Arenal organitza cada setmana una carrera ciclista, donat que són molts els corredors forans que han elegit s'Arenal per fer la temporada de preparació.

-Joan Fageda, batle de Ciutat, va ser de visita al local de la Tercera Edat, de l'Associació "S'Unió de s'Arenal", a la carretera militar. El president Joan Riera ens ha dit que estan intentant poder comprar allò que fou la planta baixa de l'antic hotel Felipe, per a definitiu local social.

-El C.D. Son Verí, futbol, (III Regional) encapçala un dels llocs de possible ascens de categoria. Joga els partits al "Camp Roses".

FUNERÀRIA Nostra Senyora de Lluc A. SASTRE

C/ Revetla 9 i 11.
Tel. 62 01 46 (Santa Maria)

El Sr. Sastre de Santa Maria, gerent de la Funerària Ntra. Sra. de Lluc, ha nomenat un representant per atendre qualsevol servei funerari, per informar sobre els preus, per poder concertar el servei que es desitgi amb antelació i per poder evitar qualsevol sorpresa.

El nostre representant atindrà serveis particulars i de la nostra Companyia d'assegurances les 24 hores.

C/ Ciutat, 127-1r. Tel. 66 18 62
(Lluçmajor)

PREMI NÒMINA VIVA
Maria Martorell Burguera se'n va a París amb "SA NOSTRA"

**"SA
NOS
TRA"**

CAIXA DE BALEARS

Taula rodona homenatge a l'arquitecte Guillem Forteza i Pinya

*Pere Fullana, Damià Pons, Maties Garcias i Jaume Clar
(Foto: Coloma Julià).*

La Delegació d'Obra Cultural Balear a Lluçmajor va organitzar una taula rodona homenatge a l'arquitecte Guillem Forteza i Pinya (1892-1943) que va tenir lloc a la Sala d'Actes de l'Ajuntament el passat dia 18 de febrer.

Havia estat convocada amb el títol "L'arquitecte Guillem Forteza i Pinya, el seu món i la seva relació amb Lluçmajor", amb els participants Jaume Oliver, professor de pedagogia a la UIB, Damià Pons, professor de Literatura Catalana a la UIB, i Pere Fullana, historiador i director executiu de la Gran Enciclopèdia de Mallorca. Maties Garcias, professor de Llengua Catalana, actuà com a presentador.

Quedà justificada la taula rodona, en paraules del presentador, per les efemèrides just ara celebrades (centenari del naixement de Forteza, 1892-1992, i cinquantenari de la seva mort, 1943-1993), per l'important paper de Forteza en la vida cultural i en la història contemporània mallorquina, i, en darrer lloc, per la relació amb Lluçmajor: calia afegir, digué el presentador, a les obres realitzades per l'arquitecte a Lluçmajor i a la seva relació amb els germans Salvà Ripoll de l'Allapassa, la seva col·laboració l'any 1916 en els primers moments de l'associació cultural-nacionalista sorgida a la vila "Sabla marinena".

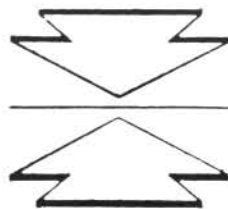
L'escriptor i professor, Damià

Pons, presentà a Guillem Forteza com a membre d'una generació de mallorquins -la generació de l'any 1917- amb unes característiques comunes, malgrat unes diverses evolucions posteriors. Es tractava d'un grup de literats i professionals que estudiaren a Barcelona i que quan tornen a Mallorca es senten compromesos en la tasca de transformar, europeitzar i nacionalitzar la nostra realitat. Connecten amb el partit lliberal que aleshores comptava amb la figura emblemàtica d'Alexandre Rosselló, comencen a elaborar una teoria nacional, funden l'any 1923 l'Associació per la Cultura de Mallorca i les publicacions La Veu de Mallorca (1917-1918), l'Almanac de les Lletres

**CENTRE RECONeixEMENT
MÈDIC - PSICOLÒGIC**

Antoni Isern Oliver

**CERTIFICATS MÈDICS
PER AL PERMÍS DE
CONDUIR I D'ARMES**

**OBERT DILLUNS I DIJOUS
de 17 a 21 hs.
C/ Antoni Garcias 1-A
Tel. 66 22 82 (Lluçmajor)**

CENTRE OFTÀLMIC

Dra. Cristina Bofill

**CITA PREVIA
Tel. 66 22 82
Dilluns i Dijous
de 17 a 20 hs.**

(1823) i La Nostra Terra (1928-1936). Més endavant assoleixen un destacat protagonisme polític que portà, a partir de l'any 1936, a un grup d'ells a l'exili exterior o interior, i fins i tot a la mort. Es referí, de forma especial, als tres germans Forteza, Guillem, l'arquitecte i polític, Miquel, enginyer de camins i poeta, i Bartomeu, enginyer agrònom i escriptor.

L'historiador Pere Fullana contextualitzà la figura de Guillem Forteza

des del punt de vista polític, resseguint el fil evolutiu de les seves actuacions i analitzant algunes de les seves contradiccions. Començà pels seus orígens relacionats amb la Congregació Mariana de Barcelona, seguí per la fundació del Centre Regionalista del qual fou president (1917) i per la seva adscripció al partit lliberal dinàstic que controlava el financer Joan March, que fou el que portà a Forteza a la batlia de Palma l'any 1923. Ja durant la Segona

República, Forteza prengué part en la redacció de l'Avantprojecte de l'Estatut d'Autonomia per a les Illes Balears, publicà "Pel ressorgiment polític de Mallorca" (recull d'articles de caire regionalista i nacionalista dels anys 1917-19) i signà, l'any 1936, el Manifest d'adhesió als catalans. Fullana acabà dient que era necessari aprofundir, encara, en les arrels ideològiques de Forteza en relació al seu pensament religiós, i analitzar amb detall tots els seus escrits, per tal de conèixer definitivament el seu pensament i, sobretot, la seva evolució i matisos.

Finalment, Jaume Oliver sintetitzà a la seva intervenció els aspectes professionals de Guillem Forteza i la seva relació amb Lluçmajor. Remarcà alguns dels aspectes del seu currículum: arquitecte diocesà, des de l'any 1919; arquitecte escolar, des de l'any 1921; arquitecte municipal de Palma, des de l'any 1931 i delegat de Belles Arts, des de l'any 1931; conferenciant i publicista prolífic; urbanista polemitzador, etc...

Les obres que realitzà a Lluçmajor, assistit pel seu cap de despatx Miquel Fullana, foren: la Banca March, Cas Metge Caldés, Ca Ses Xilenes, Can Ripoll (a la Plaça Major), Nuevo Cinema i Ses Escoles.

Aquesta darrera obra, concebuda amb una gran perspectiva de futur i amb un gran luxe de detalls arquitectònics i pedagògics, s'inicià l'any 1933 després de guanyar el concurs convocat per l'Ajuntament de la vila, durant la batlia de Bartomeu Sastre, (a) Llopis, passant per diverses incidències durant la seva construcció, inclosa l'ocupació per tropes.

Ses Escoles de Lluçmajor formen part de quasi un centenar de centres escolars que projectà l'arquitecte Guillem Forteza durant els anys vint i trenta en el conjunt de les Illes Balears, amb la inspiració legal i pedagògica de l'inspector Joan Capó, constituint aquest fet una important passa endavant vers la institucionalització de l'educació a casa nostra.

Es repartiren als assistents exemplars de calendari 1994 de l'Obra Cultural Balear (coordinat per Damià Pons) dedicat als germans Forteza i Pinya, i el dossier sobre Guillem Forteza contingut a la revista "El Mirall" (coordinat per Jaume Oliver).

FABRICA DE JOIERA GARAU

(Ca'n Caieta)

Fabricant Illes Balears 030

Només es fabrica amb or de primera llei (18 K)

COMPRAM I FABRICAM EL SEU OR

PER A JOIES D'ENCÀRREC I AMB PRESSUPOST

Collar de botons mallorquins, arracades, anells, aros, polseres

C/ Born, 29 - Tel. 66 04 03 LLUCMAJOR

Firadecom a Lluçmajor

Una vegada més els joves de la Parròquia de Sant Miquel volem convidar-vos a tots a realitzar una sèrie d'activitats, per tal que puguem experimentar com és possible VIURE L'ESTIL DEL DÉU AMOR dins les nostres vides en els seus diferents àmbits.

La història d'aquesta proposta és la convidada del Secretariat de Pastoral Juvenil per participar a la FIRADECOM a nivell diocesà amb una caseta. Què és la FIRADECOM?. La FIRADECOM és una fira a nivell de tot Mallorca que tindrà lloc a Palma del dia 3 al 9 d'abril, en ella i en diferents casetes s'exposaran una sèrie de temes i problemàtiques a partir de les quals cada un podrà donar la seva resposta. El tema que dona sentit a tota la fira és COM PUC VIURE L'ESTIL DEL DÉU AMOR en els diferents àmbits de la meua vida, (Parella, amics, anar de marxa, etc...); per tant, a la fira es pretén que cada un pugui trobar una manera concreta de viure'l.

Els joves de la Parròquia varem donar una resposta positiva a la convidada que ens havien fet i a la vegada varem decidir que seria bo, abans de tot, que a nivell de poble tenguéssim l'oportunitat d'experimentar amb una sèrie d'activitats com es pot VIURE L'ESTIL DEL DÉU AMOR dins l'àmbit d'ANAR DE MARXA, que és el que ens han assignat.

Aquest àmbit, ANAR DE MARXA, pensam que és un tema actual i que d'alguna manera ens afecta a tots, JOVES I ADULTS. Potser, que us faceu la següent pregunta: COM PUC VIURE L'ESTIL DEL DÉU AMOR ANANT DE

MAXA?; o també que hi trobeu moltes d'opinions sobre el tema, totes elles ens interessin i per això preparam una dinàmiques-experiències PER A TOTS, joves i no tan joves, amb l'objectiu que us plantegeu i reflexioneu sobre el tema.

Les dinàmiques-experiències que preparam per sobre a tots vosaltres són les següents:

*UNA CASETA DE FIRA, mitjançant la qual volem fer possible que cada un de nosaltres ens puguem topar amb la realitat, amb les seves problemàtiques i alternatives. D'aquesta manera cada persona podrà optar a partir del que pensa.

*UN TALLER, és una dinàmica que vol ajudar a experimentar que és possible VIURE L'ESTIL DEL DÉU AMOR a partir d'una experiència, concreta, la qual donarà peu que cada un de nosaltres s'identifiqui a partir del que sent.

*CAFÈ-FÒRUM. I què és això?. És una dinàmica de grup que ens permetrà de tractar el tema ANAR DE MARXA dins un ambient agradable, com si estàssim prenent un cafè amb els amics. perquè això sigui possible, hem pensat que els ponents de la taula fossin persones que tenguessin diferents punts de vista i experiència sobre el tema, com per exemple joves i pares.

El tema d'ANAR DE MARXA es pot viure des de diferents àmbits, JOVES-ADULTS, i segons l'experiència que es tenguí opinar d'una manera o l'altra. Per alguna gent l'ANAR DE MARXA és passar-ho bé d'una manera agradable i vital; d'altres, pensaran que els joves

som uns incivilitzats i bevedors; d'altres, que som uns drogaadictes; d'altres... Per tant, l'objectiu d'aquesta convidada és reflexionar sobre aquest tema d'una manera directa i des de l'experiència concreta.

Si creus que et pot interessar: VINE I HO VEURÀS. Ho experimentaràs i a la millor trobaràs noves perspectives. ANIMA'T I VINE!!

DADES DE LA DINÀMIQUES EXPERIÈNCIES:

CASETA:

TEMA: Anar de marxa
DATA: 18 de març de 1994.
HORA: les 20'30 h.
LLOC: Sa Rectoria.

TALLER:

TEMA: Com visc l'estil del Déu-Amor, ho vols tastar?
DATA: 19 de març de 1994
HORA: les 16 h.
LLOC: Sa Rectoria

CAFÈ-FÒRUM:

TEMA: Anar de marxa
DATA: 19 de març de 1994
HORA: les 21 h.
LLOC: Celler del Col. St. Bonaventura.

NOTA: En cas que us interessi tenir més informació de la FIRADECOM que se celebrarà a nivell Diocesà del 3 al 9 d'abril a Palma podeu demanar programes a la parròquia.

Grup de Joves de la Parròquia.

expert

ELÈCTRICA

Calafat

Sens dubte te convencerà

**INSTAL·LACIONS - SERVEI TÈCNIC - ELECTRODOMÈSTICS
OBJECTES DE REGAL - CLUB DE VIDEO**

C/ Sa Fira, 3 - Tel. 66 19 01 (Lluçmajor)

- C/ Nou, 85 - Tel. 65 28 36 (Campos)

Rua 94

El passat dissabte, 12 de febrer, desfilaren un any més les carrosses i comparses pel quadrat llucmajorer.

Un any més els darrers quedaren plens de paperins i serpentines, també d'algun caramel... Aquesta és la versió moderna de la brega entre els participants a la Rua i el públic espectador. Antigament aquesta brega consistia (Així ho diu el Costumari Català de Joan Amades) a tirar confits de farina que embrutaven els espectadors i caramels salats o amb ingredients purgants... I és que es pretenia que tots s'emascarassin si no volien ser "castigats". Es tractava de fer bauxa, d'introduir-se dins un món irreal i màgic on només era possible amb un canvi de cara.

Ara, i probablement influïts per la civilització, aquesta desfilada ha perdut espontaneïtat, ritme, genialitat i fins i tot imaginació. Al parer de molts "Sa Rúa ja no és el que era"... però malgrat les crisis, un any més gaudirem del color que ens proporcionaren: mitges llunes, arlequins, dutxes, pepes, cors, ballarines, moi-xets, indis, flamencs, cabareters, sèries televisives, vestits d'èpoques passades, homes vestits de dona (com els encanta!) i un llarg etcètera. De tot això gaudirem, i que sigui per molts d'anys!.

Text i fotos: Coloma Julià

Enterrament del Carnaval

Fotos: C. Julià

En el seu manuscrit, Joan A. Mòjer Noguera -l'amo en Joan de Ses Males Cases- ens fa referències als "darrers dies" i concretament al darrer dia -dimarts-. Ens diu que quan entrava la fosca se'n duïen a enterrar un home de "bulto" al qual li deien "Es Carnaval" i li posaven pel coll una cama d'allis i unes quantes arengades, com a símbol de la Quarisma. Anaven vestits de negre i cantaven:

Plorau, plorau

que ja és mort es Carnaval

Se l'enduïen a foravila, li pegaven foc i tota la bulla s'havia acabada.

Aquestes referències, amb data del 15 de març de 1933 i recollides per Baltasar Coll al seu llibre "Folklore de Lluçmajor" foren la causa per la qual els components de l'OCB de Lluçmajor, preocupats per la nostra identitat, ens volguéssim fer ressò d'aquesta tradició perduda... i des de llavors -ara fa 14 anys- hem cremat Carnivals.

És evident que aquests darrers anys l'increment de persones que acudeixen a la cita és considerable i així ho justifiquen les més de 50 ploradores que el dimarts, 15 de febrer, acompanyaren el Carnaval amb del rigorós, fins a plaça, on ens esperaven un bon grapat de nines i nins amb la seva desfressa per cremar el Carnaval, al so d'un grup de músics i de les traques corresponents.

C. Julià

Quina opinió us mereix aquest nou impost sobre els fems als propietaris rurals?

SEBASTIÀ ARTIGUES.
Regidor de Medi Ambient.

-Com a regidor em sembla bé. Qui fa fems que pagui. Ara la foravila és més neta que abans a causa dels contenidors que s'han posat. Cada setmana s'arrepleguen devers deu tones diàries de ferralla (i crec que faig curt). Hi ha un servei tres dies per setmana (dilluns, dijous i dissabte), i hem de reconèixer que els qui hi viuen són qui han de pagar.

GUILLEM CABOT.
Foraviler

-Crec que aquests xalets l'han de pagar. Ara, aquestes finques rústiques no han de pagar els fems perquè no en fan. Fins i tot, a una caseta on es fan fems, es duen a tirar a la vila. Hi ha diferència entre "xalets" que s'habiten i casetes que no s'habiten.

COSME CARDELL.
Jubilat

-Trob que no és just, perquè hi ha moltes casetes que no fan fems ni fan res. Llavors, a foravila, tot se crema, no és igual que dins la vila. A dins la vila és necessari però al camp ho posen dins un clot i ja no ho tornen veure pus. Això és ben igual que posar aquest impost a les casetes que tenen xemeneia, això no pot anar. De manera que una caseta deshabitada amb xe-

meneia ha de pagar? Jo crec que no. Està bé a les casetes habitades i això dels fems, si els anassin a recollir al portell de la finca, encara pintura n'hi hauria que dirien que sí, però haver-la de dur un o dos quilòmetres enfora, trob que no està bé.

TONI CARDELL.
Foraviler

PERRUQUERIA PUIGSERVER

HORARI:

De dimarts a divendres:

de 9 a 12 i de 15 a 19

Dissabtes:

de 8 a 17

C/Orient, 8 - Tels. 66 20 08 - 66 11 12 - 64 05 14

CENTRE ÒPTIC EXPOLENT

LENTS DE CONTACTE
CONTROL VISIÓ

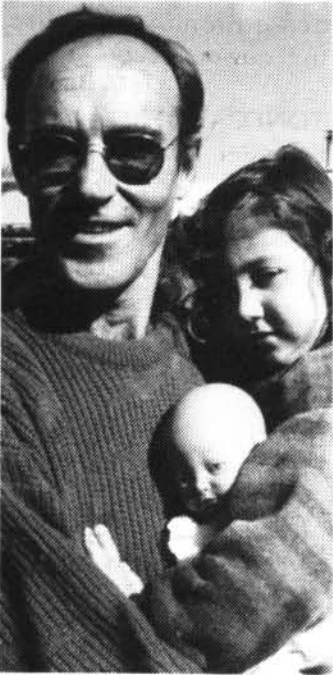
M. Paloma Garí
Optica Optometrista
Contactòloga

C/. Berga, 26 - Tel. 26 33 74

S'ARENAL

-Estic conforme a pagar, i de fet, jo ja he pagat, però haurien de recollir els fems a les barreres de les finques. Jo no he de dur la bossa amb el motoret als contenidors que hi ha a la sortida del poble. He sentit parlar molt d'aquest tema i hi ha molta gent que pensa com jo.

ENRIQUE GRACIA.
Xaleter

-Si pagar un impost més significa una millora, estic d'acord, però si les coses han de continuar igual em sembla un poc de "cara dura", perquè en aquests moments no és

que tinguem un servei gaire bo i vertaderament s'hauria de millorar, fins i tot, per què no? fer la recollida més de porta a porta. Mentre fos per millorar el servei estaria disposat a pagar.

JACQUEMOTTE JACQUES.
Xaleter

-El fet de pagar aquest impost sobre els fems de foravila el trob natural perquè a Bèlgica (el meu país d'origen) el fan pagar igualment, i, per tant, no és cap novetat per a mi.

AINA PROHENS.
Jubilada

voreres no hi ha la brutor de fa uns anys, però això costa uns doblers i em sembla bé que es pagui però hi ha molta gent que té una caseta, com és el nostre cas, i no fa cap tipus de fems, perquè no s'habita. Que troben que ho hem de pagar?. Bé, tampoc no és excessiu, però s'hauria de distingir. I no és mal de fer el comprovar qui fa fems a foravila i qui no en fa perquè del divendres a vespre fins al diumenge tots els xalets són habitats i n'han de fer de precís, encara que sugui un mínim.

COSME OBRADOR.

-Des del meu punt de vista, per una part està bé aquest impost per als qui vertaderament fan fems. O sigui, tots aquests xaleters. És una cosa molt bona el fet d'haver posat aquests contenidors perquè per les

-Jo no visc aquí. Aquí no feim fems i només vènc a arreglar els animals. Per què he de pagar aquest impost? Que vagin a robar a una altra banda. Jo ja he fet el recurs i no vull pagar. Que arreglin els camins en lloc de fer pagar tant.

SA FILOA

C/ MELIÀ, 3 LLUCMAJOR

**bonnin
Sanso**

AGENCIA INMOBILIARIA
ESTATE AGENTS
A.P.I.

C/ Guillem Forteza, 6
Tels. 20 00 07 - 20 07 61
Telefax: 20 04 01
07010 PALMA.

CARNISSERIA ■ XARCUTERIA

**ZANOQUERA
GARCIAS**

Plaça Espanya, 62 - Tel. 66 13 02
LLUCMAJOR (Mallorca)

Quaderns del Fum Major

Quaresma de memòries, Carnaval de demagògies

Per tercera vegada, i al voltant d'una taula puntualment proveïda pel donat de Gràcia, ens hem tornat a reunir. Sóm un grapat d'homes de professions diverses, ideologies segurament distintes, cadascú amb les seves ambicions, els seus problemes, la seva personal biografia i una cosa en comú; el fet d'haver nat més o manco el mateix any a aquest indret del món, i haver compartit uns anys dins les aules de l'escola dels Freres, el Col·legi de Sant Bonaventura. És el meu curs, el nostre curs: em sembla que l'excusa es diu el quart de l'any 71-72. En tot cas, ja ens entenem.

Ens retrobam al voltant del caliu d'un record, i per un moment torna a ésser una flama que ens escalfa i ens fa sentir bé, riure les velles anècdotes, renovar complicitats, brindar. Parlant-ne, em sembla que coincidim que, amb els anys, ens hem vist obligats a desaprendre moltes de les idees que ens intentaven inculcar: com si haguéssim crescut dins un lloc aturat en algun racó ancorat a un passat remot, i després, cadascú pel seu compte, s'hagués hagut de posar al dia; fórem els darrers d'una postguerra que es va trobar molt a exhaurir-se. Però ens aplegam i, sense cap excés de nostàlgia, en parlam i reïm molt a costa d'uns mestres que, amb poques excepcions, mai no es guan-

yaren el nostre respecte; d'unes anècdotes que, vulguem o no, són els fonaments sobre els quals hem crescut i vivim.

M'agrada, aquest retrobament, tornar a veure companys quasi desapareguts del meu quefer quotidià, o aquest moment elegit per aturar-nos i parlar, i conèixer alguna cosa d'allò que hem arribat a ésser els vells companys amb qui, normalment, no tenim gaire temps per conversar.

Aquells de vosaltres que m'alegràveu contant-me que llegiu aquestes pàgines ja veis que, a la tercera, m'he aixecat acta amistosa. I que sia per molts d'anys.

Amb paperins, i renou estrident d'altaveus i xiulets que perfan amb migrada gràcia ritmes tòpicament tropicals, la Rua passa per plaça. Com una processó poc sentida d'una religió que no acabam de viure. Els membres de les comparses simulen una animació que, en més d'un cas, pren les colors del no acabar-s'hi de trobar, de fer cara de ves quin remei, d'ésser-hi quasi a contracor, estrafent botets de samba obligatòria, o mal assatjades coreografies cursilones de final de curs a col·legi de monges. Feim més bulla el Dijous Sant, repartint confits i ametlons, i mira, aquesta

és femella!

Potser els nins que, amb disfressa escolar, han començat de petits, en créixer seran capaços de donar a la festa la color vitenca de la identificació; sabran fer-se una festa pròpia, ésser ells mateixos la bulla.

Ara, es nota la proporció de la despesa, la voluntat d'una imaginació que, en línies generals, no escapa dels tòpics: miram massa televisió, i, acostumats a la passivitat, les comparses i carrosses difícilment són distingibles de les del poble de veïnat, o de Villaviciosa de la Jara. I així i tot, la festa va a més; segurament més festiva a l'arrecer d'una vetlada cinematogràfica, o d'un funeral de foc per al Carnaval que creix cada any i, coses de la vida, convoca càmeres d'arreu, i creixent concurrència d'endolats.

Ara, la quaresma amb els set peus d'una crisi que projecta ombres reals sobre vides, persones, presents i futurs concrets.

Això sí, una sensació rarena em recorre l'espina quan tenc la impressió que els pares d'alumnes de Ses Escoles poden estar més disposats a moure's per disfressar els nins que per demanar millores imprescindibles per al centre. Ja en tornarem a parlar.

Mentre durava la rueta del Dijous Llarder, hi havia les lògiques restriccions del trànsit rodat a Plaça. Tal vegada no tantes com haguera estat desitjable. Una de les poques sortides peld cotxes que, sense avis previ, trobaven el camí impedit, era prendre pel Carrer de la Fira; però, quasi al final del carrer, es creà un gran i durador embós: el responsable era un camió que posava aigua a una casa, aturat a la banda contrària dels cotxes. El llinatge Manresa que duia escrit a la porta m'estalviarà els obvis adjectius.

És només un cas especialment flagrant de l'abús habitual per part de

tota mena de camions de repartiment, grues, etc. Passen totalment de normes i deixen els cotxes, que no han avisat de cap manera enrocats enmig d'un carrer sense sortida i obligats a fer maniobres i arriscar-se a fregar dins un laberint de direccions prohibides. A qui li toca posar ordre i evitarnos molèsties?

Tot i que, si han d'usar la mateixa diligència que aplica la brigada municipal per enrajolar el Carrer de la Fira, posem per cas, val més que ho deixem anar.

Mentre els excursionistes de l'anomenada tercera edat estiuegen a s'Arenal, vacances subvencionades pels contribuents, el poder ens amenaça als qui ara pagam la festa amb magror a l'hora de jubilar-nos: no sabem si tendrem les pensions a les quals em sembla que ens dona dret l'important descompte que ens apliquen cada mes. Els qui no ens podem pagar un pla de pensions, pas-sam pena, les vagues promeses de Felipe González, quasi contradictòries amb altres asseveracions dels seus ministres, no ens tranquilitzen: gat escaldat, d'aigua freda fuig, i ja hem vist i sofert l'incompliment de massa promeses. Acabarem sentint que les vacances dels vells d'ara es paguen amb la nostra pobresa futura.

I, a l'hora que provam d'arribar al cap del mes amb els salaris congelats fins a la pulmonia fàctica, sentim a les notícies que els beneficis de la banca potent han crescut el darrer any més d'un 10%. Deu ésser, em deman, la mateixa banca que es nega a explicar les finances amb uns artistes polítics, els del poder i els de l'alternativa, aplegats massa vegades in fraganti fent il·legals i il·legítimes maniobres d'autofinançament. La mateixa banca que deixa als mateixos partits quantitats astronòmiques.

Em deman com ens poden fer creure, després, que això no influïxi en les polítiques econòmiques: Pot l'endeutat anar contra els interessos de l'acredor, que, per afegitor, li sap tots els secretets bruts? I, quin preu pagam, els ciutadans, d'aquests crè-

dits i aquests silencis?

Pot ser, malgrat tot, que els partits polítics hagin trobat una via de solució al problema de l'atur: es diria, per exemple, si t'afilies, et col·loc. Em conten que, per aquests indrets, el sistema s'ha començat a aplicar de forma experimental ja fa temps. Per exemple, una modalitat d'aquest pla pilot seria el pla de col·locació als ajuntaments de les vice-presidents de l'ala juvenil del partit al poder. ja veurem si aquest pla és compatible amb el desenvolupament del teòric Pla de protecció civil, que esdevindria així sistema de donar feina a parents i benefactors. Esperem que no. Perquè, amb aquestes, qui seria el guapo que proposa un organisme d'acció contra la corruptela, el clientelisme polític, i el nepotisme en general? Aquests dies s'ha publicat una condemna per prevaricació contra personal que usà els seus càrrecs al Govern Balear de Canyelles per fer passar davant els seus parents a l'hora de donar feina. Alerta, Gaspar!

Finalment, però, el nostre Ajuntament ha fet alguna cosa més que atribuir-se obres que no havia començat i endeutar-se (però els qui han ft feina per ell, segueixen cobrant amb retards, seculars, i sense interessos). Han aprovat la famosa taxa de fems per les casetes de foravila. Per les més de dos mil censades, que, pas ànsia, no són sinó la punta de l'iceberg de l'urbanisme il·legal i consentit, és a dir, indirectament afavorit.

Vol dir la cosa que, si tens una caseta per guardar-hi els garrots de tomar ametles i els gavilans, que molt més no s'hi pot guardar, si no armes cans de bou, pagues, si vas de legal, o és vella i consta al cadastre. Vol dir, també, que si tens un xaletarro no declarat, pot seguir tirant fems al pinar de veïnat, i cap problema.

Per quan una política d'inspecció i disciplina urbanística, Rabasco, Oliver, per quan?

L'esbucament dels búnquers Rabasco a S'Arenal, a més d'una mostra de com es tuden doblers del contribuent edificant fora de planificació, podria indicar un camí a seguir, amb això dels xalets. A Ciutat, baldament

sia tímidament, ja han començat. Perquè una cosa és aprofitar el negoci de les segones residències i una altra fomentar la il·legalitat i el desordre que fan, dels nostres camps, un xinxer de barraquetes sense ordre ni concert.

Veig, als diaris, les aventures de Miquel Mascaró, professor de la UIB i membre del grup de Síntesi d'Imatges i Animació per ordinador; com els escultors antics, fan avançar a l'hora la tècnica i l'art: fan el futur avui. En podem veure una mostra, amb pollastres virtuals i animats a la TV!. També hi veig Toni Catany, que publica Somiar Déus, el cos humà convertit en matèria primera de formes, ombres, llums. Blai Bonet hi ha posat les paraules.

Lluna Creixent sobre el Tàmesi és la darrera novel·la de Gabriel Janer Manilla. Un dels elements argumentals del relat, és la follia d'un personatge femení, no en develaré res més, però aquí en teniu el fragment que n'anunciava el mes passat: *Dona Adriana va treure els capells. Desfilava com ho havia fet sempre a les festes de cap d'any de la clínica, elegant i pletòrica. Hi havia, però, una estranya incertesa en cada un dels gestos, una obscura inquietud... en regalar-li aquells capells, un any rera l'altre, don Joaquim s'havia deixat endur d'una certa oradura: la il·lusió llunàtica i la fantasia regiren els criteris amb què seleccionà la col·lecció de capells de l'esposa. Sovint els encarregà a una modista de Lluçmajor, la petita ciutat del Migjorn de l'illa, la portentosa Aina Mir, la qual incorporava a la creació dels seus capells els enigmes onírics -els grisos estriats, les tècniques mixtes, els graffitti sobre seda, la suite de collages- i la desmaterialització que aplicaven els creadors de l'art abstracte.*

Aina Mir, persona inquieta, inconformista, sensible, novel·lesca, convertida com un homenatge en dramatis personae llibresc. Faré llarg si parl de justícia poètica?

També seria ben digne de convertir-se en personatge vivent de llibre Pere Joan Monserrat Miquel: monjo, legionari, policia, torturat i perseguit

per una opció sexual d'aquestes que molesten tant al papa, poeta, autor d'un grapat de llibres entre la glosa i el mariantonianisme, i de vàries obres de teatre, entre ells, em contà mon pare, d'una tragèdia sobre el legendari bandejat en Durí, segons la qual, assaltant de nit un hostel, mata-va son pare i violava sa germana... no sé si, aquests drames, aquell versos, ténen un o altre valor literari, o no; però crec que s'haurien de recuperar, si més no, com a documents històrics, part del particular patrimoni d'aquest racó del món.

Quan en vaig conèixer l'autor, ja vell, malalt de l'afecció pulmonar que aviat acabaria amb ell, vivia a S'Illot, era un home petit, gastat, amable, que vivia damunt un bar, a un pis de frontis quasi oníric: fet amb tota casta d'elements de pedra esculpida i historiada: una acumulació de peces de regust popular i medievalitzant que podria ésser l'escenari del final de la història, de la mort solitària d'un personatge maleït per la vida -o potser no per la vida, qui sap, pot ser només pels qui volen imposar arreu les barreres que duen dedins, com una malaltia-, d'un poeta oblidat.

La mort. La mort dels rojos: dels acusats d'ésser rojos. Víctims per haver cregut que podien canviar el món, per haver tengut idees i actituds que molestaren al poder, o per haver-se posat un dia una corbata vermella, o per ésser parents de qui no tocava, o perquè, senzillament, convenia a algú... Amb tots els ets i els uts d'una justícia que era sols instrument de guerra bruta, o a un racó perdut de foravila, d'un tret al cap, o sotmesos a la ignomínia afegida de la tortura, cremats vius a Son Coletes, amb dos trets als genolls...

Trob morts llucmajoreres, a l'Enciclopèdia, al llibret que ha editat l'Ajuntament d'Algadía sobre aquest tema: Noms i llinatges, fotografies, informacions sobre vides i morts reals. Esfereïdores. No hi ha els noms dels assassins. Crec que fan falta. Com fa falta un llibre, una reivindicació de les víctimes llucmajoreres dels crims el 36. Venjança? la ven-

jança és inútil, i absurda. Però la veritat, o la part silenciada de la veritat, la justícia, baldament només simbòlica, pot servir, com ha de servir la Història; si més no, com a recordatori, com a lliçó. Que serveixi per això almanco aquella absurda tragèdia.

Pels morts, i els qui els sobreviuen, pagant també un preu de condemna. De neteja social i política, que era l'únic argument de l'aixecament anticonstitucional del 36. Com la dona que, el sendemà del referèndum constitucional, aturava un home pel carrer, just per dir-li, sense alçar la veu, però aixecant-la des del silenci: ara ja em pots dir on m'enterràreu l'home.

Per molt que hi hagi el risc que els joves fatxes locals -i no tan joves?- que fa un parell d'anys presumien de tenir les llistes fetes ho usin com a pornografia, per excitar-se.

Ales actes de les I Jornades de Cultura Popular a les Illes Balears, que tengueren lloc a Muro fa un poc més d'un any hi llegesc, per indicació de Carles Costa, president de la Premsa Forana i bon amic: *A Llucmajor es teixia escot, al manco a uns telessos que hi havia al carrer dels Àngels; segurament n'hi havia tres. L'escot era un espècie de merin, nom originari de les ovelles merines de Segòvia. Roba aspra, gropelluda, de què es feien gipons, mantetes i goneilles. La gent solia anar a l'Església amb manta i gonella d'escot: fins i tot a convidar pel ball de Santa Cànida, hi anaven*

les convidadores, amb manta d'escot. La gent de Llucmajor recorda la darrera família que feia escot. A Cas Tamboret, i aquests teixidors duïen les mans sempre tenyides dels sucus que empraven per donar color a les llanes, segons la petició dels clients. Així m'ho contava el P. Ginard, del Cordó de Sant Francesc. La gent jove només sap que a la casa sempre havien vist telessos i que els seus padrins eren teixidors.

Les dones portaven faldetes, gipons i mantells d'escot. Als inventaris del Canonge Figuera i del capellà notari Macià Molol recordam haver-hi trobat una relació de xambergues, casaques, llobes, capes i manteus, i també algunes musses de canonge.

Ecos i ombres d'un Llucmajor abolit vibren encara en aquest testimoni. Veim les mans honorablement tacades del menestral, escoltam les paraules que proven de mostrar-nos detalls de la vida -real- dels nostres avantpassats, sobre aquesta terra. Un bé de paraules, tresor de memòria que és part de la riquesa que ens han deixat: la deixarem nosaltres als nostres successors. Moltes de veus s'hi oposen en nom de divisions absurdes, de falses idees que confonen tolerància amb el silenci dels anyells lingüístics. En quina llengua volem que ens recordin els llucmajorers del futur? I els qui ens comanden, quina llengua afavoreixen amb l'ús?

LA FINESTRA

Matèria humana

Com si fos el tam-tam de la tribu, els diaris em porten notícies de la gent que conec. Afectat com som de llegir la premsa, m'he anat fent un arxiu de retalls sobre llucmajors que excel·leixen en algun camp de l'actualitat. Quan anava a posar-los en ordre, els he deixat, de moment, a l'estenedor d'aquesta finestra mensual.

Regirant matèria d'uns mesos enrera, m'entretenc amb una notícia literària: el premi Salvador Espriu per a poetes joves, que va recaure en el poemari **Rafel** de Sebastià Alzamora, antic alumne de qui tantes lliçons puc aprendre. Esperam amb candeletes la publicació del llibre per part d'Edicions 62 de Barcelona. Sant Jordi ja li deu haver preparat un gavadal de presentacions!

En un altre camp de les arts, hi trobam el pintor Antoni Garau, de can Canonge, el qual, a més d'haver participat a la fira d'art madrilenya ARCO, també ha exposat a la galeria Carles Poy de Barcelona, ciutat on viu i treballa. El crític Biel Amer en parlava així: "A.G. exposa la seva obra més absoluta, la que justifica tot el treball anterior i presagia les passes futures. Per ara, gaudim d'aquesta esplèndida confirmació". Enhorabona!

Un altre Toni, el fotògraf Toni Catany -posseïdor d'un currículum internacionalment acreditat- presenta un nou llibre. Es titula **Somniant déus** i se centra en la figura de cossos masculins nus, des d'estàtues a models anònims o famosos. El llibre, de Lumberg Editores, és la primera part d'una trilogia que completaran un altre volum dedicat als cossos femenins i el tercer i últim, que se circumscriurà a la parella.

Parlant de cossos mascles, hem de citar l'uròleg, sexòleg i andròleg Mariano Rosselló Bàrbara, autor recent de **La impotència es reversible**, organitzador i ponent de congressos mèdics i col.laborador del programa del Dr. Beltran per Antena 3-TV. El Dr. Rosselló ha escrit que la vida d'avui afecta les relacions humanes i de parella, sobretot a causa de l'estrés, les preocupacions i el ritme frenètic amb què vivim.

Qui duu anys de vida activa és Jaume Salvà, que, a 88 anys, acaba de rebre un reconeixement públic pel fet de conduir cotxe des de fa 68 anys i no haver patit mai cap accident. Jaume Salvà viu a Palma, a la residència del Consell Insular, i té al darrere un notable currículum d'impressor, capser, estudiant d'edat provecta, inventor d'energies alternatives, ballador de discoteques fins a la setantena i novii a les 84 primaveres!

I ja que hem tret a rotlle els *pollos* que fan més goig, no ens han de passar per alt les gallinàcies que Miquel Mas-

caró ha dissenyat per ordinador en una historieta televisiva de continuïtat -per emetre entre programa i programa- i amb la qual ha guanyat un concurs convocat per La 2 de TVE. Els seus Pollastre I -de maneres punkis- i Pollastre II -més formal i amable- aviat seran en pantalla.

En el camp polític, Antoni Garcias ha estat elegit representant del PSOE a la Comissió del Senat per a les autonomies, on tindrà oportunitat de parlar -un dia a l'any!- en català. Mentrestant, el seu sector ha perdut les eleccions internes dins l'Agrupació Socialista i és Manolo Valenzuela, crític respecte a l'executiva socialista illenca, qui anirà al congrés del PSOE a Madrid.

I la dreta? Lluç Tomàs ha estat molt bescantat com a membre de la Conselleria que registra més projectes d'inversió industrial frustrats i Gaspar Oliver anuncia que es presenta a la reelecció de president del PP de Mallorca -en Lloro Vell li confia una ploma-, tot assegurant que no està content de la tasca municipal que ha fet i que no descarta tornar a la política autonòmica. Més d'un afiliat dissident del PP -que n'hi ha- es posarà content!

Macià Garcias

Disconformitat

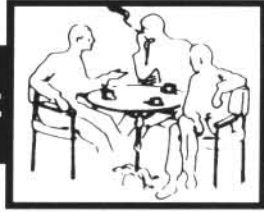
Havent llegit els articles publicats a "Ultima Hora" (més de novembre), "Pinte en ample" (mes de novembre), i "Migjorn" (nº 26); subscrit per Josefa Sánchez, Teresa Villar i Neus Canals, volem fer palesa la nostra disconformitat amb les opinions que allà es varen reflectir.

Elles parlen en nom d'una associació d'alumnes de nombre bastant reduït i com que la majoria d'altres alumnes del centre no estan afiliats; i els qui ho estan se senten estafats per l'esmentada associació, volem fer constar que en cap moment no els consideram llegitimats per parlar en nom nostre i que tampoc no ens sentim representats per ells.

Per altra banda, consideram que la tasca duïta a terme pel professorat i equip directiu del "centre d'adults de Lluçmajor" és molt positiva, amb una clara i decidida voluntat d'ajudar a l'alumnat en tot el que sigui precís, tant en les matèries motiu d'estudi com en les activitats extraescolars que es realitzen.

Els alumnes "d'accés majors 25 anys"
Lluçmajor

XERRADES DE CAFÈ

El final de l'Avinguda Miramar de s'Arenal

-Sembla que a la fi han esbucat el "xiringuito" i la resta, a s'Arenal.
 -No sé de quin "xiringuito" ni de quina resta em parles.
 -Sí, home, d'allò de la reforma i embelliment de l'anomenada Avinguda Miramar, de s'Arenal.
 -Però, què va passar realment amb aquesta Avinguda?
 -Però, si tothom ho sap! Primer, els socialistes, quan comandaven a l'Ajuntament, feren un projecte d'embelliment a la primera línia de s'Arenal, a l'Avinguda Miramar.
 -Anomenada així, perquè mira a la mar...
 -Jo ho sé, colló, si el mateix nom ho diu...
 -Bé, idò aquest projecte, primer, que tenia inclòs unes dunes...
 -I què és això de dunes?
 -Són caramulls d'arena.
 -I això, per què?
 -Per fer la platja més interessant.
 -Hagués estat un bunyol.
 -Sí, un bunyol d'arena...
 -També tenien projectat un pont peatonal per poder anar del Club Nàutic Vell al nou.
 -I les barques per baix. Això sí que hagués estat preciós!
 -Idò els socialistes, com que perderen el poder de l'Ajuntament a les passades eleccions, deixaren les obres mig fetes.
 -I els del "pepé", amb en Rabasco com a capità urbà, canviaren quasi tot el projecte, per poder presumir d'entès i per fer la punyeta als contraris.
 -I quins canvis va fer?
 -No els record tots, però un d'ells va ser suprimir les

dunes.

-Ben fet! Jo també hagués actuat igual!
 -També va llevar el pont, crec que per car i dificultós.
 -Mal fet! això no es fa més que una vegada i per sempre.
 -I no hi afegí res?
 -Sí, ja ho crec, va afegir unes sortides d'aigua pluvials al carrer, que no en tenien.
 -Ben fet, en què pensava l'enginyer dels socialistes?
 -També va posar un "xiringuito" i un edifici per a la Creu Roja.
 -Què és això que ara han esbucat.
 -Àngela Maria...
 -Ben fet, ja basta de noses que tapen la mar...
 -I, per què no tomen també el Club Nàutic Vell?
 -Aquí el que va passar és que l'ex-batle de Palma, Aguiló, més com a socialista que com a comandant de la Prefectura de Costes, digué que el "xiringuito" i la Creu Roja no eren legals.
 -I el nostre Ajuntament actual, encara que tenia el permís per edificar-los, per no anar de plets i enredar més el final de les obres, ha tomat finalment aquests dos edificis.
 -Ben fet! Tenim un batle molt intel·lectual.
 -I no solament per això del plet, sinó que hagués estat un pegat.
 -Però, el que jo veig en tot això és política bruta...
 -I, quan ha estat neta, la política...?

Un que escoltava

RESTAURANT

"AL SEU GUST"

CHEF: PEDRO MARTINEZ

TANCAT ELS DIUMENGES A LA NIT

C/ NICOLAU TABERNER, CANTONADA PASSEIG JAUME III. TEL. 12 03 12

TALLER MECANICO

NOGUERA

DEL MOTOR I DE L'AUTOMÒBIL

Pedro Noguera Enseñat

AGENT OFICIAL

Taller autoritzat

ŠKODA

automòbils

piva motor s.a.

C/ Ripol, 30 - Tel. 66 22 13

De noms i de llocs (XIII)

Es Llobets

Aquest mes hem tingut, fonamentalment, dos informadors: Madò Joana Aina Juan i Mascaró i l'amo En Sebastià Alzamora i Tauler. La majoria de persones que ens han ajudat han estat homes, per tant, aprofitarem sobretot, de l'entrevista amb madò Joana Aina, aquella part en què ens conta el paper de la dona dins una possessió.

Madò Joana Aina té ara setanta-sis anys, filla de pagesos, va néixer a Gomera, on els seus pares estaven; també va estar a Betlem i a Can Mòger. Va passar a es Llobets quan es va casar, els seus sogres hi havien estat de sempre i allà havia nascut el seu home.

-Quines eren les vostres tasques?

-En fèiem moltes de feines, jo m'aixecava en nom del Pare, en nom del Fill i me n'anava cap a la bugaderia a fer foc per a encalenticar la llet, que el vespre abans havia posat en adob, després s'aixecava la criada i m'ajudava, i, quan els homes venien de munyir berenaven i partien altra vegada. Nosaltres

tres quedàvem a preparar el dinar i fer les feines de la casa, també rentàvem i arreglàvem la roba.

Formatjàvem cada dia, anàvem a la salera del formatge a girar-lo i eixugar-

lo perquè sinó hi havia brou per tot. Si hi havia res per a fer a l'hortet també ho fèiem, però jo no vaig anar mai a fer les feines a fora i la criada poques vegades.

-Havíeu de preparar menjar per a molts?

-De cap a cap d'any, almanco, hi havia sis homes, però en temps de figues, ametles, faves... venia més gent, quasi sempre de Campos.

-Què hi ha molts l'aljubs en es Llobets?

-No, hi ha poques enfustes, però per al bestiar havíem de dur l'aigua del Masdèu. Ara és curiós, que quan plovia molt, que hi havia torrentades, dins tots els sementers es feien torrentets, però no hi va haver mai cap desastre.

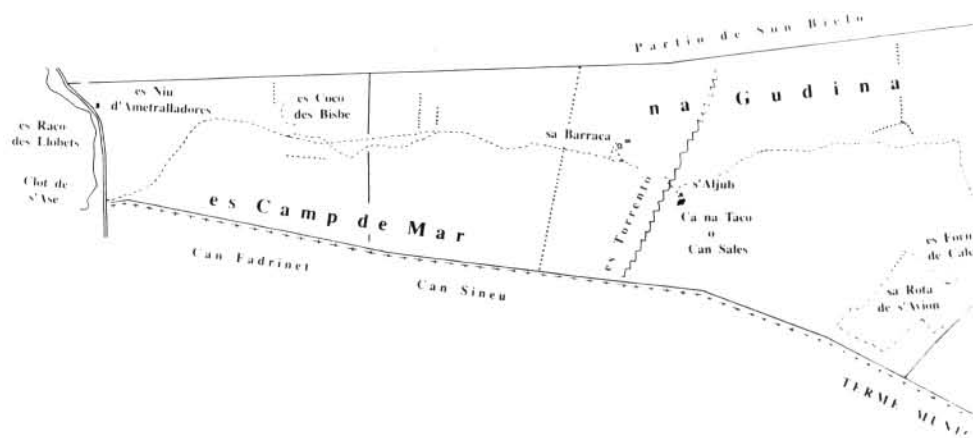
Només l'acabàrem el temps de la guerra, quan se'n duien aigua pels pressos que feien la Carretera Militar. Llavors en tornaven a dur camionades i ens omplien els aljubs i cisternes.

-Com celebràveu les festes?

-Per Nadal fèiem coques i per Pasqua panades. Una vegada férem un ball, el padrí no podia sofrir les festes,

Joana Aina Juan (Fotos: C. Julià)

però la padrina era molt festosa i li agradava molt ballar.

Començarem a enramar a les Barres dels Sestadors, en férem de filet!!, fins devers la una o les dues i el sogre s'aixecava a veure si acabàvem i no ens va pegar però envant. Deia que els homes no podrien fer feina si anaven a dormir tan tard. Varen venir tres o quatre músics, un era en Climent "Porreguet", el batle, que, en aquell temps, era En Llorenç de Vallgornera, va ser qui els va enviar. Vingué molta gent de Lluçmajor i mig Campos. El férem dins s'Era i donàvem galletes i bessons torrats. Tot va sortir molt bé, però no en férem d'altre.

Per Nadal féiem vuit quilos d'ensaïmades i torró, la veritat és que no miràvem molt prim i sovint féiem ensaïmades perquè al padrí no li agradaven gaire les sopes amb llet.

Per Pasqua féiem deu quilos de panades. N'hi ha amb deu quilos!. En sortia una bona taulada.

A l'hivern també ens reuníem alguna vegada per jugar a cartes, a sa Guitarreta, Son Perdiu i a n'es Llobets, però no cada setmana perquè en aquell temps ens aixecàvem d'hora.

-Quines menjades fèieu, i què solíeu menjar?

-El dematí menjàvem sopes i llet i a l'hivern, abans de sortir, els homes be-

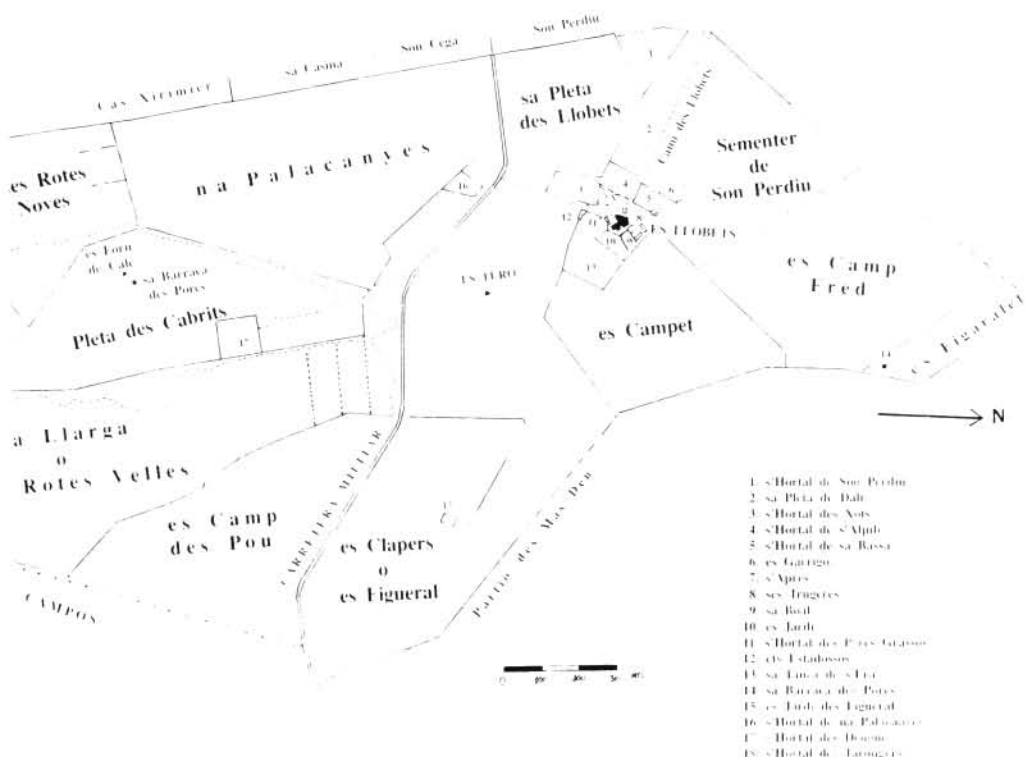
Guillem Alzamora i Coloma Binimelis.

renaven de xuia torrada i sobrassada, però si feia bon temps menjaven al tros. Per dinar sempre menjàvem dos plats i per sopar, un i a darrera pa amb formatge, botifarró... a l'estiu també berenaven l'horabaixa, però a l'hivern no perquè sopàvem més prest.

-Què ens podríeu contar un poc com fèieu el formatge?

-A principi de Setembre, quinze dies abans de Sant Miquel, solíem des-

mamar i formatjàvem fins al Juny. Primer ho féiem amb flor de card. Havia de ser card blau, el blanc no era bo. El tallàvem amb unes tisores i quan era sec el picàvem dins el morter. Encalentiem la llet, que havíem munyit al matí, dins una caldera, després la colàvem amb l'olla colera i amb un poc d'aigua hi posàvem l'herba picada i no remenàvem bé. Formatjar amb herba era un oi perquè necessitava tres o quatre

Es Llobets

hores per acotar-se, quan va entrar el quall, anava més bé i formatjàvem dos pics cada dia, en sortien una vintena de peces. Ens en quedàvem per menjar i les altres les veníem, com també veníem ous, brossat, pollastre... El traginer venia a cercar-ho i ho duia a vendre a Palma.

-I brossat o llet formatjada, també en fèieu?

-Sí, quan havies fet el formatge, colaves les peces amb un fogacer i allà que sortia ho posàvem al foc i quan estava a punt de bullir, si volis llet formatjada, damunt, damunt l'anaves llevant i si volies brossat, quan pegava mig bull, perquè si el feies bullir era dolent i amb una giradora l'anaves posant dins un plat.

La família Alzamora ha estat la que els darrers anys s'ha cuidat des Llo-

bets, abans l'amo en Sebaastià i ara el seu fill Guillem. Sebastià Alzamora i Tauler va néixer a Santa Margalida però fa trenta-tres anys que vingué a Lluçmajor per anar a estar a Son Mendívil.

-Què hi estàreu molt de temps?

-No, només hi estàrem dos anys, estàvem a son Mandívil de Baix i, sabeu que ho és de magre!, no hi poden ni desmamar un rucl! Val més un sementer des Llobets que tot son Mendívil. De fet es Llobets, amb Solleric i Garronda deuen ser les millors possessions de sa Marina.

-Quan hi anàreu, quin bestiar hi teníeu?

-Hi havia dues egües i quinze o setze mulets entre muls i mules, tot era per fer cria. Quan les llevàrem vaig posar vedelles, per fer carn, i les teníem a lloure dins els hortal, són els bous els

que no poden anar a lloure perquè botarien i farien desastres. També teníem ovelles, unes dues-centes cinquanta i ara n'hi deu haver cent més.

-Quins sementers eren els millors, i què hi sembràveu?

-En es Camp Fred hi sembràvem ordi i en trenta o trenta-dues quarterades que té n'he vist recollir nou-cents sacs, que no és dir res no!. A Na Llarga hi solíem sembrar llegum, record un any que vaig donar a escarada la recollida de faves, a cinc duros el solc i a mig dia vingueren a les cases a dir que no volien continuar perquè no havien arribat a dalt. Cada dolc deu tenir sis-cents cinquanta metres i aquell era un bon any. Anyades així no es donaven sempre!

-I figueres n'hi havia moltes?

-Oh! sí, el Figueral era molt gran, seixanta quarterades i n'hi havia de figueres! En aquell temps hi havia d'haver un figueraler per tira. Llavors l'altre sementer millor però d'ametlers era Na Pelacanyes, hi hem collit cent "hectòlits" d'ametles i en tot es Llobets en devíem collir dos-cents. Ara això sí, els ametlers no són de bona ametla.

-Ens heu anomenat s'Hortal des Dengue, per què té aquest nom?

-Perquè l'any del grip a les cases de ca na Tacó o de can Sales hi moriren unes quantes persones i les enterraren a s'Hortal. Es coneix que el grip l'anomenaven es dengue.

-I s'Hortal des Tarongers?

-Perquè hi havia un taronger agre.

C. Calviño
F. Capellà
A. Ginard
F. Jaume
F. Mut

SPORTS
ca'n salom

CORDELLERIA I ESPARDENYERIA

C/ Músic Joan Xamena, 12. Tel. 66 14 84 (Lluçmajor)

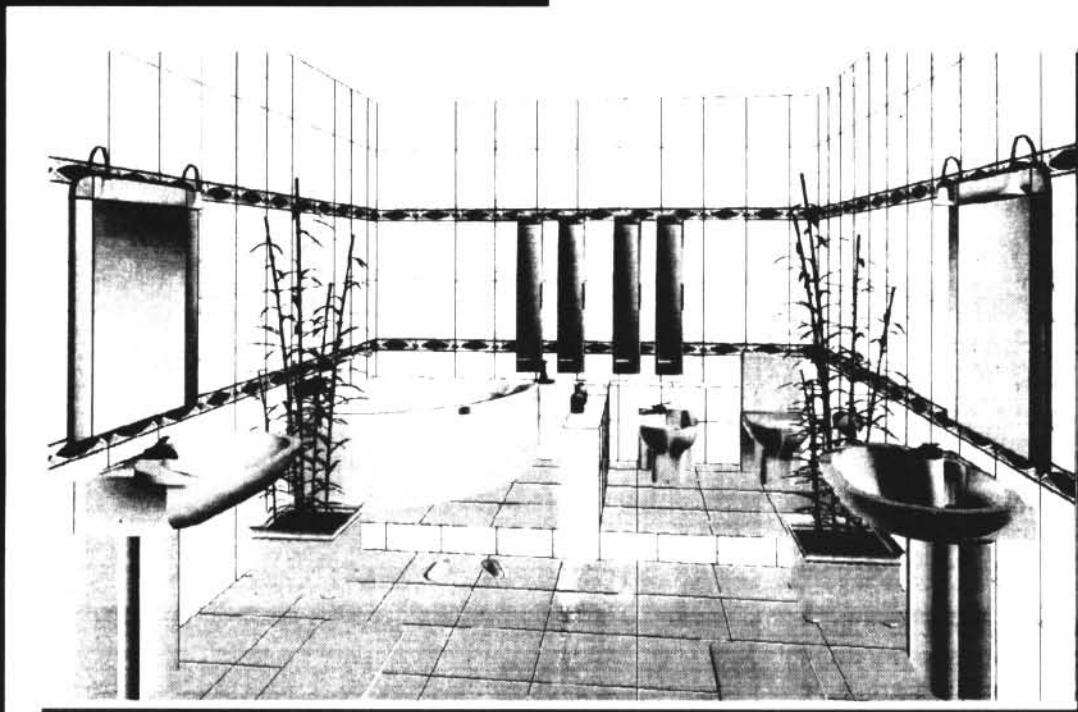
DOLÇ I SALAT

FRUITS SECS

CONGELATS

POLLASTRES A L'AST

Plaça d'Espanya, 8 - Tel. 66 24 06 - LLUCMAJOR

Com és la cambra de
bany dels seus somnis?

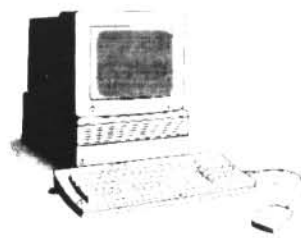
**Vegeu-la ara
a tot color.**

ROCA

DIBA DISSENY
INTREGRAL DEL BANY

Avui mateix, gràcies
al nostre ordinador
podreu veure a
MASSANELLA la
vostra nova cambra de bany ROCA.

A tot color i en tres dimensions sense que
no hi manqui cap detall: banyera,
sanitaris, revestiments ceràmics, aixetes,
complements... Tot tal com ho havíeu
somniat i sense començar les obres.
Veniu a MASSANELLA i deixau de
somniar.

MASSANELLA

Ctra. Valldemosa, 44 - Tel. 75 03 45

Gent de la vila

Mateu "Morlà" i Magdalena Cañellas:

"L'ensenyament era rutina, abans i després del moviment"

Mateu Contestí i Tomàs (a) Morlà i Magdalena Cañellas i Amengual són dos llucmajorers que exerciren de mestres des dels anys de la República fins a les acaballes del franquisme.

Avui quan tenen ja les edats avançades de 88 i 82 anys cerquen la serenitat de la mar, els hiverns a s'Arenal i els estius a Sa Ràpita i aquesta serenitat es reflexa també en els seus rostres, mesclada amb l'afany d'eterna joventut.

-Per quins motius decidíreu ser mestres?

-Mateu.- A ca nostra érem nou germans, dos eren manescals i ma mare volia que jo fos metge... però el cas és que jo no era bon estudiant com per anar a fora i aquí només podies fer Pèrit Mercantil o Mestre d'Escola.

Magdalena.- Jo de petita m'agrada-va molt jugar a "mestres", tenia aquesta afició. De fet no n'hi va haver d'altra de les que venien a classe amb jo que s'hi fes.

-Quines matèries s'estudiaven?

-Hi havia quatre anys de carrera i estudiàvem Geografia, Història, Gramàtica... i Pedagogia, aquesta era la principal, n'hi havia cada any. Ens donaven aquestes assignatures un tal Olmos, el polític Enseñat, Miquel Sáiz i el pintor Barceló ens donava dibuix.

-I a Lluçmajor amb qui estudiàreu?

Mateu.- Primer vaig anar amb els Frares del Baverall i amb el Sr. Tomàs d'és Rifalet; aquest era molt bona persona i ens va ensenyar a fer uns mapes amb paper de diari fus, els posava dins un motl.le... També feia de fotògraf; però no feia pagar res.

Els frares no feien el batxiller i me'n vaig haver d'anar a fer-lo amb els cape-llans.

Magdalena.- De petita vaig anar amb les monges de la Caritat i després amb la mestra Ferrereta, però per fer el batxiller m'enviaren a un Col·legi de

Ciutat; a les Agustines.

-Quan començàreu a exercir de mestres?

-Mateu.- L'any 1927 m'enviaren a Sóller i hi vaig estar dos anys d'interí, fins que vengueren els propietaris i llavors m'enviaren a Fornalutx un any més, després vaig venir a Lluçmajor.

-Magdalena.- La primera escola, el temps de la guerra, va ser a Santanyi, després a Cas Concos. En Mateu tenia la plaça en propietat a Campos, ell no era al "Frente" però la majoria d'homes mestres hi eren, per això les dones mestres vàrem ocupar el lloc dels homes.

A Lluçmajor, aquest temps na Pepa de l'Estació i jo vàrem anar a donar classes a Ca n'Estela, a una fàbrica de sabates, on havien col·locat taules i cadires als dos racons extrems, perquè nosaltres poguéssim donar les classes respectives.

LES OPOSICIONS DURAVEN MIG ANY

-Com funcionava el sistema de les oposicions?

-Hi havia oposicions cada tres o

quatre anys i hi anaves quan n'hi havia. El primer pic no me les vaig endur!. Duraven mig any. Hi havia quatre proves, cada dos mesos en fèiem una. El darrer exercici eren les pràctiques.

A les oposicions érem sis o set per plaça. Quan jo les vaig treure a Balears hi havia 24 places. Era just abans del Moviment. Na Magdalena es va trobar amb dos exàmens fets quan va esclatar la guerra i no li serviren per a res. Llavors ja no les va fer fins que tornàrem de Nàjera.

-I on anàreu després de les oposicions?

-A Campos, allà hi vaig estar tots els anys de la Guerra Civil, a les Escoles Noves. Després, a principis dels anys 40 vaig venir a Lluçmajor, també a les Escoles Noves, les quals s'havien construït abans del Moviment, però els soldats s'havien fet els amos tots aquests anys. Anteriorment l'escola es feia a un edifici prop de l'estàtua de Jaume III.

El 1945 m'enviaren a Nàjera, a 20 quilòmetres de València, i hi vaig estar cinc anys, a partir de llavors ja no me'n vaig tornar de Lluçmajor.

D. Mateu Contestí i Da. Magdalena Cañellas (Foto: C. Julià)

L'AJUNTAMENT ENS PROPORCIONAVA UNA CASA

-I quan vos destinaven fora on vivíeu els mestres?

-Entre setmana havíem d'estar permanents. L'Ajuntament ens proporcionava una casa i ens donava cent duros, farina, arròs, sucre... era el temps de la fam, era suficient per menjar. Quan l'Ajuntament ens va donar dos-cents duros llavors es podia tenir cotxe o criada.

-Però quin era el sou dels mestres?

-El temps de la República es va passar de 3.000 a 4.000 PTA i llavors ja es va mantenir.

-Es diu que l'ensenyament el temps de la República era molt bo. Ho creis així?

-En aquell temps tot era rutina, abans i després del moviment. Cada dia

fèiem el mateix. És ara que hi ha hagut canvis. Jo a Lluçmajor vaig estar vint anys dins la mateixa sala, amb nins de 8 a 9 anys. No vaig poder canviar mai.

-I a Lluçmajor, quants de mestres hi havia?

-**Mateu.**- L'edifici es dividia en dues aules: una per als nins amb els seus mestres corresponents i l'altra per a les nines amb les seves mestres corresponents. Els mestres dels nins eren: n'Antoni Salvà (sempre va ser el director), en Pere Urbina, en Joan Català, en Joan Tur, en Francesc Pomar i jo mateix. En Francesc Pomar era un poeta molt senyor, vestia amb quatre botons i era el claviari del Sant Crist de l'Esperança.

Magdalena.- No me'n record de totes, però hi havia n'Antònia Tortella, casada amb en Pere Urbina, na Margalida Camps, na Maria Mas i na Margalida Puig.

-I quants d'alumnes teníeu?

-Una trentena ja eren molts. Els primers alumnes que vaig tenir a Lluçmajor el curs 1933-34 eren vint-i-quatre i amb ells cada any anam a fer un dinar (ara ja només són 12).

FÈIEM UNA LLIÇÓ MODEL DAVANT L'INSPECTOR

-I els inspectors/es venien molt als centres?

-Hi havia dos inspectors: En Capó i en Leal. Cada un duia una zona. A Lluçmajor venia D. Joan Capó un pic cada any i ens feia explicar la lliçó als al.lots. Fèiem una lliçó model.

Llavors no fèiem programacions. Teníem el "Cuaderno de preparación de la clase". Per a les mestres hi havia la inspectora Benita Albàjar.

-En quin idioma ensenyàveu?

-El temps de la República ho fèiem com volíem, llavors En Franco va imposar el castellà, però tanmateix de vegades no ens enteníem...

-Fèieu excursions?

-Hi havia temporades que t'exigien una excursió cada setmana i hi anàvem els horabaixes, a ca s'Hereu, a una esplanada que hi havia devora les cases.

-També anàveu de colònies?

-Això ja es feia llavors, però només hi anaven els quatre mestres enxufats. L'Estat ho pagava. Anaven a la Colònia de Sant Jordi i s'hi apuntaven els al.lots que hi volien anar, eren pocs perquè això d'haver d'anar 15 dies fora de ca seva no era normal.

ELS DARRERS ALUMNES EREN MÉS DESXONDITS

-Dels primers als darrers alumnes hi va haver molta diferència?

Dinar d'ex-alumnes al Santuari de Gràcia 1993. Toni Noguera M., Macià Estela, Miquel Taberner, Tomeu Barceló, Biel Vidal, Don Mateu Contestí, Damià Tomàs, Toni Mas, Guillem Mut i Joan Oliver.

SEMAR

INDUSTRIES SEMAR, S.A.
C/. Tomàs Monserrat, 6 - 8
Tel. 66 01 57 - Fax: 66 29 01 (LLUCMAJOR)

DISTRIBUCIONES

La Sirena, S.A.

EMBOTITS
CUIXOTS
FORMATGES

Avd. Carles V, s/n. Tel. 66 23 11 (Lluçmajor)

-Sí, els primers em tenien i encara em tenen massa respecte. Els darrers eren molt més llesterrons, més desxon-dits, però ja me contestaven. Diuen que ara són pitjors.

Quan estava a Campos hi havia molts de pagesos que estaven matricu-lats però no venien. Molts per Pasqua ja no tornaven.

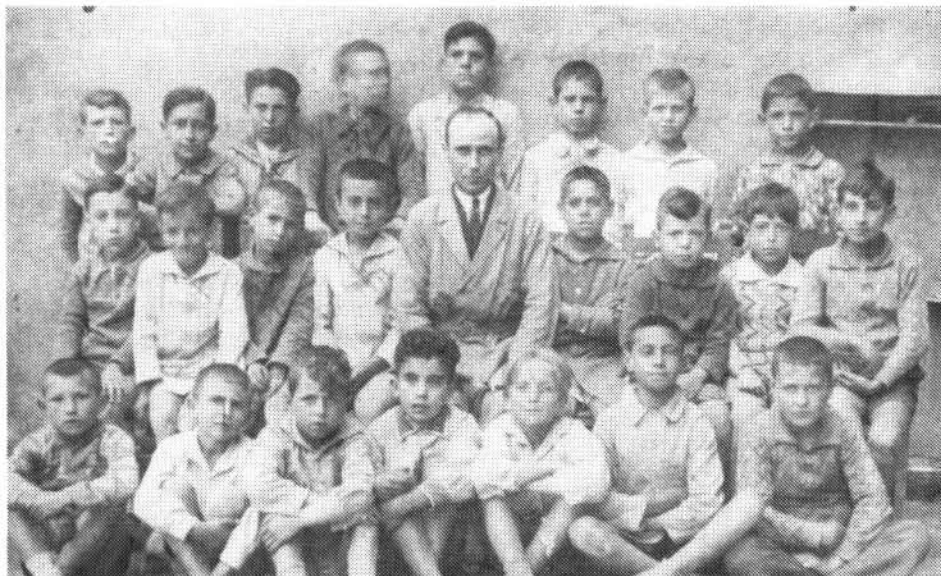
-Recordau alguna anècdota?

-Moltes, però sobretot la d'un al.lot que em va demanar un certificat i jo li vaig dir que li donàriem. Els certificats els firmava D. Pere Urbina, perquè era el que tenia el darrer curs, i així ho va fer. Al cap de poc temps va venir aquest al.lot amb una senalleta d'aglans i em va dir: "Ho sentiu Don Mateu, aquests

aglans els duc per a Don Pedro, perquè és ell el que m'ha donat el certificat i no vos".

Aquesta i tantes d'altres anècdotes constitueixen la vida d'aquests mestres que dedicaren tota una vida a l'Educa-ció, i tots dos insisteixen que tenen molt bon record de tots els seus alum-nes.

Celso Calviño
Coloma Julià

(Curs 1933-34).

Drets: Toni Mas, Toni Noguera, M. Gori Portell, Miquel Monserrat, Gori Ros, Joan Vidal,

Toni Noguera C. i Miquel Taberner.

Asseguts enmig: Julio Redondo, Joan Garcias, Lluç Morey, Llorenç Julià, Don Mateu

Contestí, Gabriel Vidal, Toni Coll, Macià Roca, Toni Salvà.

Asseguts abaix: Maties Estela, Tomeu Barceló, Pere Barceló, Eleuterio López, Damià Tomàs, Guillem Mut i Joan Oliver

SYP

Comparau la qualitat i el servei de les nostres seccions:

- Carnisseria
- Xarcuteria

- Congelats
- Fruiteria

Recordau que comprant-nos podeu guanyar fins a un milió de PTA amb vals de compra durant els mesos de febrer i març

LA VOSTRA BOTIGA DE CADA DIA A LLUCMAJOR

C/ Nicolau Taberner, 39 - Tels. 12 06 97 - 12 06 98

Gloses i Cançons

Quan érem al.lots, segurament les gloses que més ens cridaven l'atenció les que afectaven les relacions de festejadors i casaments. N'hi ha unes quantes que anirem publicant en mesos successius, ara només un parell per refrescar la memòria:

Fent especial atenció al fet que les dones havien d'esperar que un home els digués qualque cosa per començar a parlar i entablar unes relacions més o menys serioses, més o menys encaminades a formar una parella. Ja saben que sols és teoria, que a la pràctica, les dones, per gests, ullades o el que fos eren les que iniciaven les relacions incitant l'home, però si això se feia públicament era molt mal vist i així un jove que se veia molt pressionat va fer aquesta cançó:

Jo no mi era vist mai
s'al.lota venir a ca nostra.
Què trobau aquesta mostra,
s'ego 'nar a cercar es cavall?

El desapropitar el moment oportú, quan l'estat d'ànim és més admetent, té com a resposta la fredor i el recel; l'escomesa d'un jove i la resposta d'ella així ho confirma:

-Un temps eren tan amics
i ara vas amb un altre?
-Quan el vent era a la flauta
'guessis remanat es dits.

II GRAN DIADA DE GLOSADORS

Ja s'està perfilant un esborrany de programa per a les diferents activitats que seran proposades a di-

ferents sectors del poble de Llucmajor, totes elles encaminades a recordar als més majors i a despertar als més petits l'afició per les gloses.

De moment sabem que a les escoles i Instituts, a través dels professors corresponents seran proposades activitats sobre glosats durant el mes d'abril. El dia 24, al Club de la Tercera Edat s'inaugurarà una exposició sobre el tema. El dia 29, Miquel Sbert pronunciarà el Pregó. El dia 30 serà la Gran Diada, que esperam que comenci l'horabaixa devers les cinc a la plaça amb gran festa, música, balls i recitació de gloses pels més joves. El vespre, sopar i gran glosat. Entrega de premis.

Guillem Oliver

TALLERS CAÑELLAS — ROTGER

SERVEI OFICIAL **FIAT**

FIAT PRESENTA LA NUEVA FIAT.

Lo último de Fiat ya está aquí. Con más pasión, más amor por el detalle. Fiat presenta el Fiat Punto. Más seguridad, cada centímetro del Fiat Punto ha sido concebido para proteger la vida a bordo. Más temperamento, un auténtico símbolo de fuerza y energía, con una estabilidad y una manejabilidad superiores a todo lo conocido hasta

ahora en su segmento. Más respeto por el medio ambiente, lo que significa la reutilización total de los materiales que lo componen, excluyendo en su producción todo tipo de productos perjudiciales para la naturaleza. Seis velocidades, el Fiat Punto 55 "6 Speed" transforma todos los esquemas convencionales de conducción.

Sensaciones más energéticas y brillantes con consumos reducidos. El Fiat Punto presenta 19 versiones en 3 o 5 puertas. Con el Punto, Fiat presenta la nueva Fiat.

DESDE 1.180.000 PTS.
PVP Frenos y Baterías (IVA, transporte e imp. de matriculación incluidos)

FIAT PUNTO. LA RESPUESTA. **FIAT**

C/ Hispanitat, 19 - Tel. 66 06 47 (Llucmajor)

De sants, remeis i totes herbes

Adiós, diu es febrer;
me'n vaig i vos deix amb set,
i, si es març és tan estret,
farem badais, l'any qui ve.

Efectivament, el febrer ens ha deixat assedegats, esperem que el març no sigui tan estret i ens dugui pluges que bona falta ens fan. Ara bé, d'aquest mes no ens podem fiar ni un pèl, nogensmenys: "El març té trenta-un dies i tres-centes fesomies", refrany que fa referència a la variabilitat d'aquest mes, que situat en el trànsit de l'hivern a la primavera, participa de les temperatures pròpies d'aquestes estacions. D'aquesta inseguretat meteorològica se n'ha creat una forma verbal: "marcejar", de tots és coneguda la dita: "El març marceja", i no només marceja meteorològicament parlant, com que generalment el febrer ens du la quaresma, el març ens la fa passar, avui en dia això no té gaire importància, però no fa tants d'anys la manca de diversió era la nota a destacar de tot el mes. Una de les poques sortides que tenia la gent era anar als sermons de quaresma, que feia un capellà duit de fora: "El coremer".

I parlant de coremers, es va fer famós el diàleg glosat entre un coremer i mestre Antoni Lleó:

-Ja direu an En Lleó una paraula secreta:
que un homo que no sap lletra no pot esser glosador.

-Si aquesta no la trec neta,
altra cançó no faré.
Direu an es coremer
que en el món va esser primer
s'enteniment que sa lletra.

Després del que hem dit pareixem la jaia Malaixamussa de la rondalla, però no, el març també té coses bones, sense anar més enfora és el millor temps per fer obra: "Si ta casa vols obrar, per març has de començar".

El març també ens du la primavera que marca l'inici del desvetllament de la natura aparentment esmoreïda pel fred durant l'hivernada.

Dia 18 segons el calendari, és Sant Cirili de Jerusalem però abans era la festa de Sant Gabriel Arcàngel, que actualment se celebra juntament amb els altres Arcàngels dia 29 de setembre.

Dia 19 és Sant Josep, pare del Bon Jesús, patró dels fusters perquè aquest era el seu ofici. Segons la tradició, el bastó de Sant Josep va florir miraculosament per anunciar-li que ell era l'escollit per espòs de Maria; en florir la vara del Sant Patriarca es convertí en un **llessamí**, d'aquí que hom cregui que el dia de la seva festa és el millor per sembrar aquestes plantes. Si esmotxam els parrals aquest dia, les abelles no es mengen el raïm, i si voleu tenir ficus ben bells, sembrau-los tal dia com avui, segur que vos aniran d'allò més bé; si a més picau un poc el tros de ficus que heu d'enterrar i a baix hi posau tres grans d'ordi o civada, l'èxit

és assegurat.

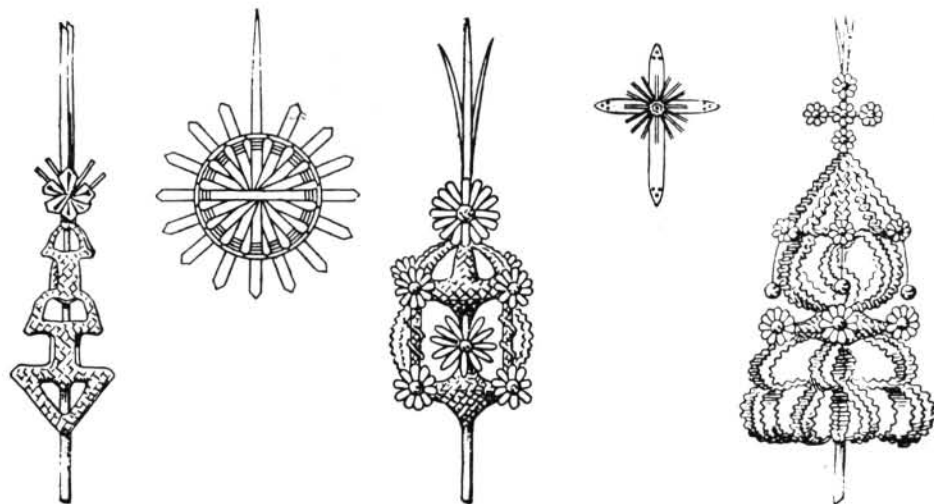
Enguany, la lluna creixent, ens du la primavera que entrarà dia 20, a les 20 h. 29 min. hora solar.

Dia 25 se celebra la festa de la Mare de Déu de l'Encarnació, coneguda també com la Mare de Déu de Març. Aquest dia l'àngel, de part de Déu, va proclamar a Maria Plena de Gràcia, per això se celebrava una de les dues festes anyals del Santuari Il·lucmajorer de Gràcia. Com que aquesta festa adesiara cau en Setmana Santa, fou traslladada al tercer dia de Pasqua i actualment es fa el diumenge de l'Àngel. Aquest dia i el dia de Sant Miquel, hom creu que són els dies que el sol està més segur i per tant són els millors per marcar els rellotges de sol per tal que vagin bé. Segons la creença popular el dia de la Mare de Déu es congruava l'espiga. No hi ha dubte que es tracta d'una assimilació a la festa cristiana de l'Encarnació.

I ja som al Ram, dia 27, aquest dia convé anar a beneir la palma i després penjar-la al balcó o a una finestra per tal que ens protegeixi dels llamps, també no és de demés posar un brot de llorer o olivera beneït damunt el comptador de la llum, que si bé no ens farà escàpols dels rebuts de Gesa, pot esser evitarà que un llamp us rompi la instal·lació. Les palmes i brots de llorer que beneïreu l'any passat cal, perquè no rebin cap maltracte, cremar-los al foc, ja que pel fet d'esser beneïts duria desventura si se'ls desconsiderava.

Enguany el Ram coincideix amb la lluna plena; aquesta setmana és bona per sembrar melons i síndries, i, si posau els pinyols en remull dins vi blanc dolç, els fruits seran més bons.

El sen demà començà la Setmana Santa, a Il·lucmajor però, les manifestacions populars i religioses es limiten al Dijous i Divendres Sant; Dijous a més d'anar a l'ofici i a la processó podeu anar fins a l'església i al convent a visitar les Cases Santes. Divendres, abans de la processó es fa l'Endavallament a la parròquia i després el Sant Enterrament. La tradició diu que si se sembra julivert aquest dia, està set anys a espigar; també diu que la lluna d'aquest

dia té un color vermellós, com de sang, en record de la Passió.

A l'església, aquests dos dies, com a manifestació de dol, no es toquen les campanes, sinó les maçoles, estri de fusta que fa un so sord i tenebrós. El so joïós de les campanes es deixarà sentir novament el dissabte, quan durant l'ofici i en el moment de l'al.leluia es toca Glòria. Antigament l'ofici es feia el matí, i hom considerava que ja s'havia acabat la quaresma i per tant es podia dinar de panades.

A l'ofici de tal dia, que actualment es fa el vespre, s'encenia el foc nou devora la porta del temple; els infants hi acudien amb una candeleta que encenien i apagaven tres pics, mentre cantaven: "Un, dos, tres, es llum nou és"; després d'haver encès la candela per tercera vegada s'escampaven per tota la vila cantant: "És llum nou, es llum vell, que no en voleu?" i les dones, sortien de les cases amb una candeleta o llum d'oli per encendre'l amb foc nou.

També després de la benedicció de l'aigua de les fonts baptismals i de les piques, els infants anaven a cercar aigua beneïda, cosa que no agradava gaire a l'escolà, i regaven les cases i en feien presents als parents i amics; durant aquest ritual repetien: "Aranyetes sortiu, que el Bonjesuset és viu". Encara ara es conserva el costum de batejar els infants amb les aigües noves, es creu que així quan es morin el cos restarà incorrupte. Hom creu que els ous de gallina posts el moment de tocar Glòria tenen propietats guaridores pels ulls.

Dia 3 és el primer diumenge després del primer pleniluni de primavera, és a dir: Pasqua. Aquest dia a les vuit del matí és obligada l'assistència a

l'ofici solemne del convent, conegut popularment com a "sermó de s'enganarà", perquè l'organista i el predicador es proven quin dels dos enganarà l'altre; si l'organista, tocant l'al.leluia pasqual, tallarà el predicador o si aquest, acabant prest o de forma estranya, deixarà l'organista penjat i els cantadors amb la boca oberta. La melodia d'aquest al.leluia, d'autor desconegut, és una deixa dels antics frame-nors.

Un cop acabat l'ofici, té lloc la processó de s'Encontrada; del convent surt la imatge de Jesús acompanyada per homes i de la Parròquia la Puríssima, acompanyada de dones. Durant el trajecte, la banda de música i la trona-dissa de les salves de paperins disparades des de finestres interrompen el silenci i la fresca del matí amb el fons de campanes que repiquen, mentre les dues processons es troben davant l'Ajuntament.

Aquest dia esclata l'alegria retenguda durant tota la quaresma i l'alegria és la nota principal del dia de Pasqua, així ho demostra la dita d'estar més content que una pasqua.

Dia 4 d'abril, dilluns, és la segona festa de Pasqua, des de fa un parell d'anys, les autoritats competents amb la seva idea de la uniformitat nacional, ens l'han llevada. Pensam que no hi seria de demés crear un moviment reivindicatiu -avui que n'hi ha tants- de les festes més nostrades.

Després de tantes celebracions no us cregueu que el març no hi hagi més feines per fer a foravila, comença a ser hora de sembrar cigrons, pebres, tomàtiques i alls, i si vos agrada l'envinagrada, durant tot aquest més podeu sembrar tapareres. "El ploure de març

plou faves", això vol dir que les brusques són bones per als favars, que agraeixen una bona cavada.

Si després d'aquestes tasques encara teniu temps podeu anar a collir cames roges per menjar trempades, i a cercar qualche espàrec, però colliu-los amb seny, no malmeneu l'esperaguera ni desfaceu les parets i així l'any que ve hi podreu tornar.

REMEI DEL MES: El sol de març té mala anomenada per això tendreu bon compte, quan anireu pels carrers, de no passar mai del sol a l'ombra, ni de l'ombra al sol amb massa rapidesa; si no que, quan aneu a passar la reixa d'ombra, serà bo que vos atureu i així, ara un braç, ara una cama, vos hi aneu internant poc a poquet, de mica en mica.

I si sou als toros, no proveu mai de passar del sol a l'ombra... perquè no vos ho permetran.

I sobretot, no faceu com madò Coloma...

TEMPERATURES DEL MES DE FEBRER:

Màxima: 16'2° dia 28
Mínima: 3° dia 14
Màxima més baixa: 9° dia 14
Mínima més alta: 9° dia 28.

LLUNES DEL MES DE MARÇ:

Es Jai de Sa Barraqueta.

FOTO CLAR

Perfumeria

Reportatges, Fotos d'Estudi, Carnet... i una extensa gamma de productes de perfumeria

**OFERTES EN CAMERES FOTOGRÀFIQUES
VENDA DE CARRETS**

Carrer Nou, 8 - Tel. 66 06 32 - LLUCMAJOR

PERRUQUERIA

C/ d'Es Vall, 49

Tel. 66 11 58

Opinió

Jo també m'equivoc

Joan Quintana

Tot repassant antigues cròniques l'altre dia em vaig adonar que ja duc quinze anys escrivint de futbol i pràcticament el CD Espanya ha ocupat la majoria d'aquest espai. Ho dic perquè fa poc va ser en un taller de la nostra ciutat, per a la reparació de vehicles, i parlant, entre altres coses, va sortir el tema del futbol local i naturalment, l'equip espanyista. Aquesta vegada la discussió en la qual hi era, per cert, el president del CD Espanya, es basava en els equips de base i en un moment va sortir el tema de les meves cròniques i m'acusaren que, en un determinat comentari, jo m'havia equivocat. Un cop a casa, vaig repassar-ne l'arxiu i em vaig adonar que l'"equivocació" no havia estat real, però això no importa, perquè resulta que és veritat que m'equivoc, encara que no en aquella ocasió, sí en d'altres -sempre que he pogut he rectificat- i continuaré equivocant-me, encara que puc assegurar que sempre he mostrat cara i ho continuaré fent.

La solució per no equivocar-me és ben simple, no escluré més i que consti que molts cops n'he tenguut ganes, però no ha estat a causa de les equivocacions. Per ara, he decidit de continuar i per això tornaré a equivocar-me. Encara més, crec que hi tenc dret perquè resulta que en aquest estimat poble llucmajorer, l'únic que s'equivoca som jo, naturalment, en termes futbolístics perquè resulta que som, l'únic que hi escriu.

Benjamins CD Espanya

Definitivament Campions

Jaume Garcia i Joan Barceló. Fotos: C. Font

Rafel Garcias

Els nostres Benjamins del CD Espanya han quedat campions en grup en aquesta edició corresponent a la temporada 1993-94, amb un total de 28 punts i 10 positius, seguits del Santanyí, amb 26 punts i també 10 positius. En tercer lloc, el Campes seguit de l'Algaïda i tanca la llista l'EF Santanyí amb 0 punts.

El màxim golejador del nostre equip ha estat, com tots deveu imaginar, el davanter S. Canyelles, amb 40 gols seguit de Rafa Ramos (al proper número de la revista us en donarem la relació completa).

Un cop aconseguit aquest primer lloc a la classificació del grup Manacor-Sud els toca de jugar l'anomenat Play-Off, destinat als primers, segons i tercers classificats i, al sorteig, el nostre grup ha quedat format per aquests conjunts: Espanya de Llucmajor, Joventut Sallista, Porto Cristo, Campos, Platges de Calvià i P. Ramon Llull. El primer partit corresponent a aquesta ronda es jugarà a Campos (s'haurà jugat a l'hora de sortir aquest comentari) el 5 de març. Esperem que aquesta nova competició sigui tan positiva per als benjamins llucmajorers com ho ha estat la lliga, encara que se suposa que l'esforç

haurà de ser major perquè s'enfrontaran a equips més igualats i que dominen bastant bé el joc.

Tot seguit us resumim els dos darrers encontres, amb dos resultats dolents per als Benjamins del CD Espanya i, a més a més, idèntics (2-1). El primer d'aquest partit es va jugar a la localitat veïna de Campos i el gol de l'equip visitant el va marcar el seleccionat S. Canyelles, que en aquells moments aconseguia el 39è gol del seu compte propi.

El darrer partit va tenir lloc el dissabte dia 19 de febrer al camp del Porreres contra aquell equip. L'encontre va iniciar-se a les 11 h. i als 10 minuts de la primera part un contratac de l'equip llucmajorer possibilita el primer gol, per la banda, de l'extrem Canyelles. Però les coses canvien una mica i al m. 32 d'aquesta primera meitat arriba el gol de l'empat per part dels porrerencs.

Després de dos rebuigs de la defensa i del porter visitant, el gol de la victòria (2-1) arriba al m. 30 i immediatament després, es xiula el final del partit.

FUTBOL

Miquel Mas, la joventut al front del CD Espanya

Joan Quintana

Miquel Mas Alba té 34 anys i és amb tota seguretat un dels presidents més joves que ha tengut el CD Espanya en tota la seva història. Va néixer a Lluçmajor el 8 de maig de 1959, és casat i la seva esposa, Dolors, el farà pare d'aquí a pocs mesos. Un esdeveniment importantíssim dins de la seva vida com també ho va ser el dia que va accedir a la presidència del CD Espanya.

Miquel Mas era una persona més o menys tranquil·la: regentava (i regenta) la casa Ford d'automòbils a la nostra vila, tocava (i toca) el clarinet amb la Banda de música de Lluçmajor però allò que no tocava i ara sí que ho fa era la responsabilitat d'estar al front del primer equip futbolístic de Lluçmajor i la responsabilitat que comporta, és a dir que la tranquil·litat d'abans ja no és la mateixa.

Ja hem comentat en altres ocasions que l'Espanya ha estat les tres darreres temporades apunt de desaparèixer. En l'edició de 1991-92 ja va costar temps i esforç perquè Pep

Miquel Mas, president del CD Espanya
(Foto. J. Quintana)

Mójer continuàs com a president del Club quan varen ascendir a III Divisió. A la temporada vinent, amb l'equip descendit a Preferent, deu reals del mateix i, sino hagués estat per Jordi Martí el Club hagués estat entregat a la Federació Territorial Balear. Però a aquesta temporada (1993-94) les coses tornaven a estar pitjor i a l'Assemblea general de socis ningú no va sortir per presi-

dir el Club llucmajorer després de la dimissió de J. Martí. Però a darrera hora, va arribar un nou salvador, Miquel Mas, el qual ara ens conta com va ser la seva entrada a l'Espanya i més tard l'accés a la Presidència.

- Vaig entrar a la directiva de l'Espanya com a tresorer la temporada 1992-93 però per problemes familiars, quan va con-

cloure la temporada vaig presentar la dimissió a Jordi Martí, que era el president. Més tard, després d'algunes assemblees, i en vistes que es tornava repetir la història dels dos darrers anys, és a dir, que el club corria el risc de desaparèixer, vaig accedir a presidir l'actual Junta gestora.

- Ara, President, ja portes vuit mesos al front del CD Espanya i creiem que t'hauràs adonat que això no és el mateix que presidir un equip de futbol sala.

- Naturalment que no és igual. Un equip amb la història del CD Espanya no té res a veure amb l'equip de futbol sala que abans dirigia. Tenc moltes més responsabilitats, uns socis i uns directius als quals he de donar compte i el més important és que presidesc un club que representa Lluçmajor

- Però, per què no porta el nom de la ciutat, o sigui, el de Lluçmajor?

- No el porta, però tots els que són aficionats al futbol saben que el CD Espanya és de Lluçmajor.

**Tallers
MARINA**

PEUGEOT - TALBOT

Agent Oficial

C/ Marina, 104 - Tel. 66 05 21
Exposició i venda: C/ Marina s/n
LLUCMAJOR

L'Agència d'Assegurances de TALLERS MARINA
vos comunica que ara també fa assegurances
sanitàries amb descomptes especials. **INFORMAU-VOS!**

DESCUBRA AHORA...

Nuestra relación de futuro
en Asistencia Sanitaria

Aquí ja hi ha un equip que porta el nom de la ciutat, el CF Lluçmajor. Quant al nom que duu el Club que presideix és una dada d'abans de néixer jo i sempre l'he conegut així. A més, com que em consider una persona de pas en el club, mai no m'he plantejat el canvi de nom.

"Tenim una quantitat ridícula de socis"

- Dit així sembla que aquesta serà la primera i la darrera temporada al front del CD Espanya...

- Quan dic que estic de pas, no vol dir que duri un any o més, sinó que quan me'n vagi, això ha de continuar endavant. I et diré més, d'allò que estic més content des de que ocup la presidència és de tenir una directiva com la que tenc, fins i tot puc dir que si em dona suport com ara no em fa por continuar.

- Passant a l'equip, tot hom sap que aquesta temporada no es va començar bé. Darrerament les coses han canviat i el conjunt dirigit per J. Llompart lluita per posar-se en el grup que jugarà la lligueta d'ascens a III Divisió, la qual cosa uns mesos senyera semblava utòpica. Supòs que el president també confia en la possibi-

litat de jugar aquesta lligueta. O no?

- Ja ho vaig dir quan l'equip tenia negatius i confiava i confio en l'entrenador i jugadors, per jugar la lligueta d'ascens a Tercera. A més aquesta era la meta que ens vàrem proposar, des de la junta gestora, quan va començar la temporada.

- El CD Espanya actualment té set equips (Benjamins, F-7, Infantils, Cadetes, Juvenils, i Preferent) Tots els pares dels jugadors són socis del Club?

- No, però seria l'ideal perquè en altres clubs és així. Els pares s'han d'adonar que als nins, a més d'ensenyar-los a jugar a futbol, els guardam, fan una vida sana i conviuen amb una educació i disciplina que en altres llocs no tenen. Endemés he d'afegir que una de les coses que més em preocupa és la poca atenció que tenen algunes famílies per la vida sana i esportiva que els nostres entrenadors ensenyen. Fins i tot hi ha pares que ni sols venen als partits els dissabte o diumenge, a veure jugar els seus fills.

-Vàrem llegir una carta que el president, Miquel Mas, va enviar com a presentació als socis del club on també exposava el repte que suposava igualar les passades directives tant des del pla econòmic com des de l'esportiu, per la qual cosa li demanam.

Igualaràs aquest repte o tens coratge de superar-lo?

- Aquesta pregunta hauria de ser contestada pels socis, però t'asseguro que lluitam per tal d'igualar les passades directives i com que no som conformistes, crec que per la nostra tasca no quedarà l'intentar de superar-les.

- Quines conclusions, en general, has tret des que presideixes el CD Espanya?

- D'allò que més orgullós em sent és de la companyonia que veig entre els jugadors, la col·laboració de tots els entrenadors i l'entesa entre els membres de la Gestora que presideix.

- I que en dius de la part econòmica. Se salvarà la temporada?

- És una de les metes més preocupants perquè tenim una quantitat ridícula de socis si la comparem amb el nostre d'habitants de la nostra ciutat.

- Són suficients les instal·lacions esportives del Municipal Lluçmajorer tenint en compte el nombre d'equips del CD Espanya?

- Puc dir com a ciutadà i aficionat que em sent orgullós de la infraestructura esportiva quant a instal·lacions que tenim a Lluçmajor. Cada diumenge vaig a veure l'Espanya als desplaçaments que fa i no he vist mai cap recinte esportiu municipal que es pugui

comparar amb el nostre. Però com a president veig que ja fa una sèrie d'anys que les instal·lacions futbolístiques han quedat petites perquè un sol camp de futbol per tants equips no basta, per la qual cosa pregaria al Consistori que fes el possible per començar la segona fase de les obres en projecte com va prometre el Sr. Batlle.

"Hi ha pares que tan sols no vénen a veure jugar els seus fills"

- La nit s'ha allargat, és tard i demà hi ha feina, per la qual cosa ens acomiadam d'ell però abans li demanami a pregunta clàssica d'una entrevista. Voleu afegir alguna altra cosa?

- Aprofitar l'oportunitat que m'has donat tu mateix i també Lluçmajor de Pinte en Ample per agrair a jugadors, entrenadors, socis, aficionats i entitats locals el seu ajut. També el treball de la junta directiva perquè amb el seu esforç anirem endavant. A més vull donar les gràcies a l'Ajuntament per la seva col·laboració perquè sense la seva ajuda no hagués estat possible continuar endavant, especialment amb els equips base.

CLINICA DENTAL

Dr. Ll. Galmés Ferrer

HORARI:

Dilluns, dimecres i divendres (9 a 14)
Dimarts (9 a 13 i 17 a 19). Dijous (9 a 13)
Divendres horabaixa (16,30 a 20 h)

Carrer Major, 77 - Tel. 66 20 17 - LLUCMAJOR

Es necessita:

- *Cambrer amb experiència*
- *Ajudant de cambrer*

Es valoraran els coneixements d'idiomes

Auda. Carles V. • Tel. 66 11 17

Tomeu Miralles Sastre: Més de trenta anys dedicats al bàsquet

Al menys quatre o cinc cops a la setmana, per reunions, entrenaments i partits acudeix al Poliesportiu Municipal i s'hi passa moltes hores treballant com directiu del Club Bàsquet Lluçmajor i com entrenador dels jugadors de l'equip sub-21 i III Autònoma.

En Tomeu Miralles fa més de trenta anys que cultiva l'esport del Bàsquet i està fortament compromès amb ell i amb el Club Lluçmajor. Es ex-vice-president i actualment forma part de la Junta Gestora.

Els seus fills també formen part del Club, n'Aina ara no perquè estudia a València, però sí n'Antònia, com a jugadora, ho fa bastant bé, i en Tomeu que, endemés de jugador i entrenador, exerceix com a reporter esportiu per al setmanal Migjorn (ell sap que aquestes planes estan obertes, quan ell vulgui, per a les seves col·laboracions).

Alegries i disguts s'alternen com a resultats d'una tasca; no tot dóna el fruit desitjat, ja se sap, però per a en Tomeu Miralles no són els resultats classificatoris el més important, sinó el que

Foto: C. Julià

s'aprèn.

Els equips dels més joves, de Cadets fins a minis, no van ben classificats actualment, hem de tenir en compte que estan jugant als grups A, exceptuant l'infantil masculí que juga al grup B, i, aquests ja sí tenen una millor classificació.

Quant als més grans, l'equip de III autònoma i sub-21, que començaren en 8 i 10 jugadors respectivament, estan aguantant molt bé. Hem de pensar que l'any passat teníem jugadors com en Vila, en Fiol o en López que són realment jugadors de II. En To-

meu Ferragut és una persona de gran carisma i estirava una sèrie de jugadors molt bons. Ara hem hagut de fer un replantejament nou; ara comptam amb la juvenut i la força i una gran dedicació. Exceptuant els tres germans Sastre, que són de Ses Salines, però que sempre han jugat al nostre Club i en Liro-la que és de Ciutat, i que sempre, també ha jugat aquí, i que per tant considerem nostres, els demés són del poble. Amb això hem canviat. Els propis jugadors de la cantera llucmajorera són ara els qui empenyen per mantenir el bon nom del Club, i, la veritat és que no ho fan malament.

L'estimació que els entrenadors demostren pel Club i per la seva tasca, fan que una temporada més uns 120 jugadors federats juguin la competició en les diferents categories. Pensam que cap altre Club al terme de Lluçmajor té tantes de fitxes.

En el terreny esportiu, se treuen forces d'on pareix que no n'hi ha, emperò en el pla econòmic és diferent, aquí sí que som molt limitats. Aquest any hem demanat més ajuda als

RESTAURANT

GRAN VIA

NOCES · BANQUETS · COMUNIONS
IBATEIGS

Informació: Tel. 66 03 17 - LLUCMAJOR

ANTÒNIA ISERN

major

net

Perruqueria unisex

C/ MAJOR, 7 · LLUCMAJOR · ☎ 661359

pares sobre el qual tothom ha respost bé i paguen un carnet de soci de 5.000 pessetes, emperò res no basta. Que el poble està en crisi, ho hem notat fort; els anuncis del pavelló han disminuït i això nos minva les entrades. Actualment hem acabat la liquidesa i estam esperant la subvenció que l'Ajuntament cada any nos concedeix, emperò que no nos arriba tan aviat com ho necessitam, el poble, comprem, també té moltes altres necessitats. Abans

d'acabar la temporada s'haurien d'haver renovat els balons; no ho pareix, però són molts entre 1.500 i 8.000 pessetes de cost, això nos fa unes 100.000 pessetes del material més imprescindible pels entrenaments. Apart que s'intenta fer de tant en tant algun equip de xandalls amb la col.laboració d'alguna casa comercial i petita aportació dels pares; així, d'aquesta manera a cops d'entusiasme.

En Tomeu, vol animar la gent per què acudeixi més

al pavelló a veure els partits perquè així els jugadors se senten més animats. Ja sabeu que no se paga entrada. Per altra part la petita aportació econòmica dels socis és molt important pel Club; voldriem que més gent se decidís a fer-se soci i, alguns que ja ho foren altres temporades renovin el seu carnet, això ens alegraria molt i ajudaria a completar les il.lusions dels jugadors, completant equipatges si fos possible.

Emperò el que realment desitjam és que els nins i ni-

nes que els agrada el Bàsquet vinguin i s'integrin dins el Club. Ells mateixos a la llarga ho agrairan. Qualsevol activitat esportiva o atlètica o gimnàstica, que a tots ens convé, si s'ha de fer amb professors particulars surt molt més cara.

Apropau-vos al Bàsquet i tots i sortirem guanyant.

Això és més o menys el que hem parlat amb en Tomeu, al qual li agraim l'atenció. Que continuï per molts d'anys!

G. Oliver.

Atletisme

Els Ilucmajorers del CA Colonya Pollença brillaren amb llum pròpia

Agustina Manresa, campiona de Balears

Jaume Quetglas, campió de Mallorca

J.Q.

Els Ilucmajorers del Club Atletisme Colonya Pollença varen tornar deixar ben alt el pavelló de la nostra ciutat en aconseguir importants triomfs tant en els Campionats de Balears d'Hivern, a la pista dels "Prínceps d'Espanya" com en el Campionat de Mallorca de Cross celebrat a Son Servera. Tots ells sota la direcció d'aquest excel.lent entrenador i millor persona anomenat Miquel Bujo.

A la categoria Aleví Femení, nines d'11 i de 12 anys, Catalina Manresa Mayol porta una línia ascendent en els darrers anys i va quedar classificada en un meritori vuitè lloc al Campionat de Cross, sobre una distància de 1.500 m.

En Infantil Masculí, el mateix escenari de Son

Servera va ser testimoni com Jaume Quetglas Caldès aconseguia el Campionat de Mallorca de Cross sobre una distància de 3.500 m. Quetglas va realitzar una gran cursa de fons i el triomf li va donar opció a participar, amb moltes possibilitats de guanyar, al Campionat de Balears que s'haurà celebrat el 19 de febrer a Eivissa.

I passant a la categoria de Cadette Femení, hem de dir que una altra Ilucmajorera del Colonya Pollença, Joana M. Quintana Oliver va quedar classificada dins de les quinze primeres en aquest mateix campionat de Cross, en una distància de 3.000 m. i també serà a la final d'Eivissa.

Finalment, ens hem de referir a la saltadora Cadette Agustina Manresa Mayol, que ja dugueren a

Els Ilucmajorers del Club Atletisme Colonya Pollença: Agustina Manresa, Joan Quintana, Aina Quetglas, Jaume Quetglas, Joana Mª Quintana i Catalina Manresa. (Foto: M. Oliver).

aquestes planes el mes passat per haver aconseguit mínima nacional (1'58 m.) la qual cosa li donava opció a participar en el campionat d'Espanya que se celebra a Saragossa. Idò ara Agustina s'ha superat i en els recents campionats de Balears de Pista celebrats al

"Prínceps d'Espanya" va aconseguir de saltar 1'62 m. i naturalment va quedar campiona de Balears i va assolir, a més a més, la segona millor marca de tots els temps de l'atletisme balear, no només a la categoria de cadette, sinó a totes les restants, fins i tot a l'absoluta.

Tennis

El passat diumenge dia 27 de febrer es va celebrar a B. Blava un intercanvi d'escoles de Tennis sobre la de Llucmajor i l'anomenada "Bahías's". L'equip llucmajorer, format per 19 jugadors i jugadores es va enfrontar en diverses ocasions aquest matí contra els components de la urbanització veïna. El resultat final va ser de la victòria d'1 punt a favor de "Bahía's", per 17 a 16 punts.

Tot seguit us oferim la relació de participants així com el resultat de cada partida

BAHIA'S

Elaine Lewis 1
Carme Morales 0
Vanessa Jiménez 1
Begoña Cabanilles 1

Elaine Lewis 0
Begoña Cabanilles 0
Begoña Cabanilles 1
Carme Morales 1
Paul Miller 0

Suzanne Moratinos 1
Agueda Font 1
Cristina 0
Laura 1
Sebastià Coll 1
Pual Miller 1
Suzanne Moratinos 1
Agueda Font 0
Cristina 0
Laura 0
Sebastià Coll 0
Paul Miller 1

Lisa Miller 0
Lisa Miller 1
Enrique Cabanilles 0
Enrique Cabanilles 1
Raul Mas 1
Raul Mas 1
Marta Amengual 0
Angela Verdera 0

LLUCMAJOR

Jaume Vidal 0
Biel Adrover 1
Rita Manresa 0
Gaspar Adrover 0

Jaume Vidal 1
Biel Adrover 1
Rita Manresa 0
Gaspar Adrover 0
Pedro Clar 1

David Rigo 0
Toni Cardell 0
Maria Cardell 1
Inés Julià 0
Maria Cardell 0
Toni Cardell 0
Toni Cardell 0
David Rigo 1
Inés Julià 1
Maria Cardell 1
David Rigo 1
Maria Cardell 0

Toni Clar 1
Maria A. Mulet 0
Jaume Salvà 1
Nicolau Paniza 0
Toni X. García 0
Juan del Rio 0
Joan Miquel Vidal 1
Neus Marí 1

L'equip de tennis-Llucmajor amb l'entrenador Guillem Socias (Foto: C. Font)

Esperança Riutort 0
Trina Lewis 1
Teresa Morales 0

Pep Llull 1
Neus Marí 0
Maria A. Mulet 1

Dia 20 d'aquest present mes de març tindrà lloc l'intercanvi entre aquests equips al municipal llucmajorer i durant tots aquests mesos fins a l'estiu se succeiran una sèrie de competicions tennístiques de les quals us tendrem oportunament informats.

CENTRE DE PREPARACIÓ AL PART

Catalina Serra Calafat.

Comare

També hi ha servei de
massatges terapèutics

C/ Rigo, nº 73. Tel. 66 24 90

FORN DE PA
I
PASTISSERIA

Ca'n Lluç

Sant Llorenç, 78 - A - Tel. 66 06 69
LLUCMAJOR (Mallorca)

Boutique

c. Impremta, n.º 1 (Pas d'en Quint)
Tel. (9 71) 72 40 98 - 07001 Palma de Mallorca

Notes Columbòfiles

Mes de febrer de 1994

El Pla de Curses del Club Columbòfil Llucmajorer, per a la temporada 1993/1994 és el següent:

Engabiar	Amollada	Lloc	Modalitat Social	Modalitat Grup
9-2-94	12-2-94	Eivissa	Velocitat	Entr.
16-2-94	19-2-94	Eivissa	Velocitat	Entr.
23-2-94	26-2-94	Eivissa	Velocitat	Entr.
2-3-94	5-3-94	Eivissa	Velocitat	Entr.
9-3-94	12-3-94	Eivissa	Velocitat	Entr.
9-3-94	12-3-94	Calpe	Velocitat	V. Grup
16-3-94	19-3-94	Eivissa	Velocitat	Entr.
16-3-94	19-3-94	Beniarres	Velocitat	V.R. i N.
23-3-94	26-3-94	Eivissa	Velocitat	Entr.
23-3-94	26-3-94	Calpe	Velocitat	V. Grup
29-3-94	1-4-94	Alacant	Velocitat	V.R. i N.
6-4-94	9-4-94	Eivissa	Velocitat	Entr.
6-4-94	9-4-94	Orihuela	Velocitat	V.R. i N.
13-4-94	16-4-94	Benissa	Velocitat	V. Grup
13-4-94	16-4-94	Baza	Fons	F.R. i N.
20-4-94	23-4-94	Orihuela	Velocitat	V.R. i N.
17-4-94	30-4-94	Calpe	Velocitat	V. Grup
27-4-94	30-4-94	Campillos	Gran Fons	G.F.R. i N.
4-5-94	7-5-94	Santa Fe	Fons	F.R. i N.

Condicions

Els coloms que no viatjaren l'any passat han de fer una Eivissa per poder anar a la Península per a la prova de velocitat.

Els coloms amb una península cronometrada de l'any passat poden ser engabiats a la península directament per a proves de velocitat.

Per a ser engabiats a Fons o Gran fons han

d'haver fet una velocitat aquest any.

Els coloms cronometrats de Fons o Gran Fons l'any passat, amb una Eivissa poden anar per tot.

A les proves d'Eivissa es podrà engabiar només el 25% dels coloms censats. Les curses de la península són de lliure inscripció, si bé, és obligació dels socis anotar, el Diumenge abans de la data d'engabiar, el nombre de coloms

amb els quals vol participar-hi, de no fer-ho així no tindrà dret a engabiar.

La Comissió de curses podrà retirar els coloms que en el moment d'engabiar presentin senyals de malaltia.

La comissió resoldrà els casos imprevists que es presentin.

LES CURSES DEL MES DE FEBRER:

En aquest mes de fe-

brer s'han duit a terme tres amollades de coloms des d'Eivissa, el temps ha acompanyat i no ha fet falta aplaçar la data de la cursa en cap de les tres vegades. la velocitat en que han estat cronometrats els coloms en aquestes amollades ha variat segons el temps que ha fet i en general els que han tornat ho han fet en bones condicions.

Les pèrdues de coloms

CLASSIFICACIONS:

LLOC	DATA	REGULARITAT	DESIGNATS
Eivissa	12-02-94	1. Gil Garau 2. Janer i Tomàs 3. Joan Jaume	1. Janer i Tomàs 2. Joan Jaume 3. Joan A. Agulló
Eivissa	19-02-94	1. Llorenç Tomàs 2. Jeroni Tomàs 3. Germans Ballester	1. Jeroni Tomàs 2. Germans Ballester 3. Janer i Tomàs
Eivissa	26-02-94	1. Llorenç Socias 2. Germans Ballester 3. Bernat Bonet	1. Francisco Roig 2. Joan Barceló 3. Jeroni Tomàs

són de l'ordre d'un 40% en termes generals i resulten molt elevades si es comparen a les pèrdues de fa deu anys. Aquestes pèrdues són resultat de factors, tan diversos com a: el temps, les races de coloms reproductores, l'augment de la rapinya...

Aquests equips són per a les proves de velocitat des d'Eivissa, i tenen l'objectiu de donar un poc d'emoció a aquestes curses, el que està en joc és un sopar de gorra per a l'equip que sumarà més punts en les vuit curses d'Eivissa d'aquesta temporada columbòfila.

En els equips només puntuen els cinc primers classificats de cada un i en cada cursa hi ha un total de 120 punts en joc.

TEMA:

Glosa dedicada a En Damià Oliver (president del Club Columbòfil Llucmajorer). Autor: En Gabriel Andreu Ferrer "Garrover" (Juny 1993)

El compondre una glosa a una persona estimada creis-me que és molt bo de fer i crec que a jo me tocava que en el cel, ell i sa mare hi tindran un colomer Que un colomista té mare

altre com jo tenia un pare que els coloms ens anaven bé i aquesta persona honrada que abans vos he senyalada va esser, en Damià Oliver

Quan jo arribava a la casa sa mare ja em demanava a veure com havia anat dins un plat me preparava tres llesques amb sobrasada i a berenar al terrat.

El seu fill governa el poble també és una cosa noble però no es pot comparar el sofriment de son pare quan tenia una amollada sols no podia dinar

llava fer entedre a tota la gent que si un esbart és de cent trenta, n'anaven a amollada

I ara que el temp ha passat feis viatjar tot l'esbart deport que ell volia fer engabiar amb alegria si jo un dia me moria vos jur que li ho contaré

Que en el cel tots ens vegem els colomistes tendrem un castell i un colomer del Batle... ja en parlarem a Sant Pere li direm essent fill, serà l'hereu si dóna qualque dobler

Joan Jaume

Va esser un gran president va regnar en temps dolent i amb nosaltres s'aconse-

CLASSIFICACIONS GENERALS:

REGULARITAT

1. Janer i Tomàs 31'5
2. Germans Ballester 31
3. Julià Monserrat 30'5
4. Antoni Oliver 30
5. Llorenç Socias 30

DESIGNATS

1. Janer i Tomàs 65
2. Joan Jaume 65
3. Jeroni Tomàs 64
4. Gns. Ballester 57
5. Bernat Bonet 56

CLASSIFICACIÓ PER EQUIPS:

Equip "A": 109 punts

Components

- Llorenç Tomàs
Joan Janer
Pedro Tomàs
Climent Tomàs
Miquel Mulet
Salvador Paniza
Llorenç Socias

Equip "B": 122 punts

- Gil Garau
Bartomeu Garau
Sebastià Ballester
Jaume Ballester
Jeroni Tomàs
Llorenç Tomàs Sastre
Francisco Roig

Equip "C": 129 punts

- Julià Monserrat
Bernat Bonet
Joan Barceló
Antoni Oliver
Joan Jaume
Miquel Munar
Joaquín Janer

COLORINS

MODA
INFANTIL

C/. D'es Vall, 107

☎ 66 27 26

LLUCMAJOR - MALLORCA

Sabates Can Gramet

**VENDA DE MOSTRES
PARELLS SOLTS**

C/. Bisbe Talxaquet, 6 - Tel. 66 03 74
LLUCMAJOR

Gimnàstica Rítmica

El Club Escola de competició de Gimnàstica Rítmica Lluçmajor-Arenal va començar l'any 1992, però encara que és molt jove també és molt eficaç. És ple d'entusiasme i compta amb multitud de primers llocs en competicions locals, així com campiones de Balears en diverses modalitats.

Ha participat en dos Campionats d'Espanya, "Modalitat de Conjunts", celebrats a la ciutat de Xixó i per a nosaltres és un gran orgull sentir el nom de Lluçmajor pels altaveus, en representació de les Balears.

Enguany ja hem començat els entrenaments i les competicions amb el mateix ímpetu dels anys anteriors.

Volem donar les gràcies

des d'aquesta magnífica revista a l'Excm. Ajuntament que ens permet d'utilitzar el Poliesportiu amb llibertat, tant el de Lluçmajor com el de S'Arenal, perquè aquestes atletes, amb tot el material que utilitzen

(anelles, corda, maces, etc.) necessiten molt d'espai.

La pròxima competició tindrà lloc dia 19 de març al Poliesportiu de Lluçmajor i serà una gran diada amb més de 200 participants.

Aquesta competició s'anomena la Copa de Lluçmajor i la 1 es va celebrar l'any passat, amb molt d'èxit. Des d'aquestes planes hi sou tots convidats.

**La Presidenta
J. Cardona**

Viajes
Xaloki, s.a.
G.A.T. 687

GALICIA
ESPECIAL SETMANA SANTA

Sortida: 30 de març
Tornada: 3 d'abril
Excursions a les Ries Altes
i a les Ries Baixes
Hotel de 4 estrelles
Preu: 47.900.-

I ara també al **SUPERMERCAT PROHENS** de dilluns a divendres de les 19 a les 21 hores
Tel. 12 01 64. LLUCMAJOR

C/ Maria Antònia Salvà, 38
Tel. 26 74 50 • Fax 26 90 00
S'ARENAL

Renovació de la junta directiva del club de pesca "Es Cap Roig"

El passat dia 2 de febrer es va constituir la nova Junta Directiva del Club de Pesca "Es Cap Roig" que té la seva seu social al Bar Sport. La Junta va quedar constituïda de la manera següent:

President: Hermenegildo Reda
Vicepresident: Francesc Riera

Secretari: Josep Manuel Izquierdo

Tresorer: Francisco García

Vocals: Miquel Clar, Bernat Castell, Miquel Vidal i Blai Llopis

Delegat de Pesca a la Costa: Francisco Laredo

Delegat de Pesca a embarcació: Joan Sampol.

Foto: C. Julià

NAIXEMENTS

- Antoni Miquel Roig i Crespillo, fill d'Antoni-Miquel i Catalina-Maria nasqué el 19-1-94

- Adrià Chaves i Chacón, fill d'Alonso i Manuela nasqué el 2-2-94

- Cintia Jurado i De Luís, filla de Vicenç i Maria-Antònia nasqué el 30-1-94

- Josep Antoni Garí i Frias, fill de Miquel i Maria-Neus nasqué el 5-2-94

- Maria Francesca Castell i Aulet, filla de Rafel i Maria-Coloma, nasqué el 9-2-94

- Josep Almagro i Peset, fill de Ferran Francesca, nasqué el 10-2-94.

- Antoni Ginard i Moyà, fill d'Antoni i Maria Salut nasqué l'11-2-94

- Patricia Fuentes i Cano, filla d'Antoni i Francesca Dolors

nasqué el 4-5-87

- Maria Isabel Vidal i Rodríguez, filla de Bernat i Sofia nasqué el 12-2-94.

- Soraya Torres i Souto, filla de Joaquim i Maria del Pilar nasqué el 16-2-94

MATRIMONIS

- Joan Fructuoso Baidez i Maria del Rocio Chamizo Juzgado, es casaren el 5-2-94 a l'Església de Ntra. Sra. de La Lactància.

- Manel Crespo Rodríguez i Joana Bover Llompart, es casaven el 17-2-94 al Jutjat de Pau

- Joan Sans Palmer i Magdalena Gual Marimon, es casaren el 5-12-93 a l'Església de Ntra. Sra. de Gràcia. (mes de desembre)

- Ernest Rodríguez Endrino i

Maria-Jesús Merino Fons, es casaven el 19-2-94 a l'Església de Ntra. Sra. de La Lactància.

DEFUNCIONS

- Elena Vicario i Zurdo, morí l'1-2-94 als 24 anys

- Francesc Oliver i Sbert, morí el 12-2-94 als 79 anys.

- Maria Prohens i Grimalt, morí el 12-2-94 als 85 anys.

- Margalida Torrens i Berga, morí el 13-2-94 als 73 anys.

- Joan Guasp i Torrens, morí el 15-2-94 als 91 anys.

BARTOMEU JAUME NADAL, S.A.

Ronda Migjorn s/n. Tels.s 66 01 40 i 66 00

Sopa de lletres

13 classes de coques

C	S	E	I	X	A	X	G	A	S	J	E	K	P
A	T	C	P	E	I	S	U	D	O	T	O	F	A
I	O	X	A	E	B	G	L	A	D	A	N	G	I
E	P	M	G	C	I	A	J	P	T	J	A	V	B
D	M	P	E	J	B	X	L	A	O	V	R	O	K
O	E	X	S	M	B	G	S	T	E	R	A	H	A
I	R	D	A	C	M	N	D	I	M	R	V	T	I
M	T	B	E	J	O	R	C	L	U	O	U	E	V
O	L	A	P	S	B	C	E	D	S	F	M	H	U
A	R	M	S	T	O	R	R	O	E	C	F	Q	T
D	Y	I	A	G	T	E	I	E	R	N	U	E	C
G	A	A	R	N	V	A	D	O	B	U	L	Q	H
R	U	Y	B	E	N	O	M	I	E	L	X	A	I
Q	A	G	Z	A	T	A	T	A	P	E	A	U	B

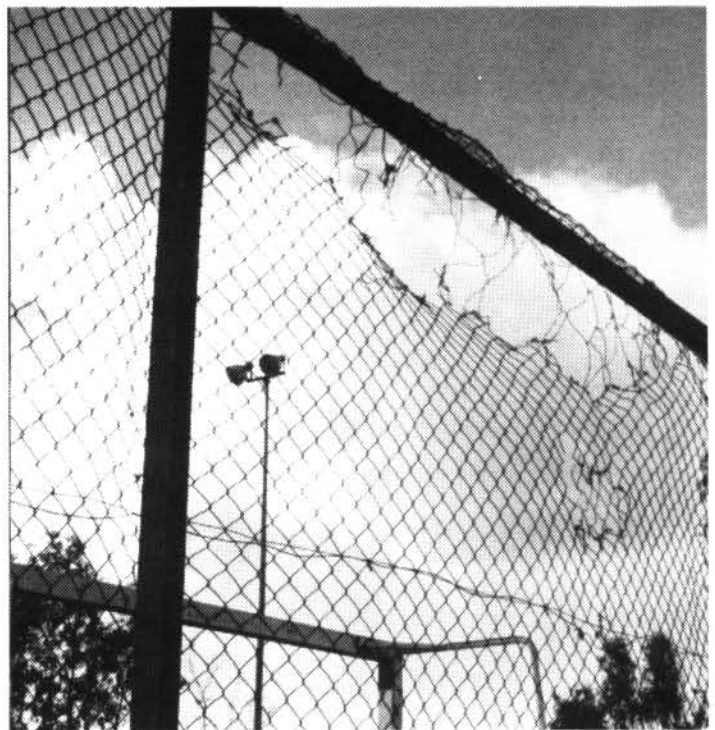
Solució del mes passat

- Arpella
- Voltor negre
- Moixeta Voltonera
- Esparver
- Milana Reial
- Òliba
- Àguila
- Falcó
- Xoric
- Mussol

Pes forat des moix

Aquesta reixeta rovellada i rompuda no és la d'un galliner i si Ho fos no hi hauria cap gallina. És la del camp de joc de les Escoles Públiques (Col·legi Rei Jaume III) de Lluçmajor, on els infants es poden fer mal i fins i tot infectar-se a causa del mal estat d'un material que es va posar fa tants anys i que malgrat ser galvanitzat actualment no és més que un caramull de rovell.

És una llàstima que el nostre Ajuntament posi tan poc esment en la conservació de l'escola, cosa que, per llei, és la seva obligació.

La Palmera
es fasser

Historiador Terrasa, 37
Teléfono 66 04 69
LLUCMAJOR (Mallorca)

RESTAURANT
PIZZERIA

TORRE DE CALA PI

Urb. TORRE DE CALA PI

LLUCMAJOR - MALLORCA

Tel. 908 73 98 43

ESPECIALITATS

Pizzes

Carns al forn

Peixos

OBERT TOT L'ANY

TANCAT ELS DIMECRES

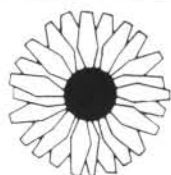
CAMISETES
XANDALLS

PLAÇA 18
serigrafia

PLAÇA ESPANYA, 18
07620 LLUCMAJOR (MALLORCA)
TELÉFON 66 04 22

SUNFLOWERS

ESCOLA D'IDIOMES

ANGLÈS * ALEMANY * FRANCÈS * ESPANYOL PER A ESTRANGERS

* Per a nins, joves i adults

* Tots els nivells

* Grups reduïts

* Metodologia activa amb audiovisuals

* Professorat nadiu titulat

* Cursos preparatius per a exàmens oficials

Classes de repàs d'anglès, llatí, català i espanyol per als
estudiants d'EGB, BUP, FP i Universitaris

INFORMAU-VOS AL:

C/ Bisbe Taixequet, 70

Tel. 12 06 29

LLUCMAJOR

Els dimarts, dijous i divendres de 4 a 9 hs.

OFICINA PRINCIPAL: C/ Martí Costa, 4-1r. Tels. 28 40 03 - 45 41 61 - 07013 PALMA

ENSEÑALO

Es el Seat Córdoba. Original en su diseño. Provocativo en sus prestaciones sobresaliente en seguridad. En equipamiento. No podrás resistirlo. Enseñalo.

SEAT

Cra. Arenal s/n - Tel. 66 02 34 - 66 16 18

FEIS-VOS UN BON OBSEQUI

Rubí Automóviles
Llucmajor, S.A.

AUTO-ELECTRIC
Barceló
S.L.

Encalentidors d'aigua a gas JUNKERS

*Demaneu-los al
vostre llantarner*

JUNKERS
Grupo BOSCH

